

KOPIDLENSKÉ LISTY

PROSINEC 2010

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

P. F. 2011

**Věřím, že se podaří
vytvořit dobrý tým**

Hana Masáková
starostka Kopidlna

Vážení spoluobčané,

dne 10. listopadu 2010 jsem byla zastupitelstvem města Kopidlna zvolena do funkce starosty. Dovolte mi touto cestou poděkovat za Vaši podporu a důvěru, kterou jste mi projevili. Je to pro mne velká čest a zároveň i zodpovědnost vůči občanům. Do této funkce nastupuji s chutí a elánem, věřím, že v krátkém časovém úseku proniknu do „tajů“ jednotlivých projektů a celkového chodu města a všechny akce budou pokračovat tím správným směrem. Předpokládám a pevně věřím, že budeme schopni na městském úřadě vytvořit tým, který se bude doplňovat, a tím i práce, která nebude vždy jednoduchá, bude o to úspěšnější.

Důvěru, obdržanou od Vás voličů, se budu snažit nezklamat a udržet pouze v pozitivní rovině.

Bliží se konec roku, a proto mi dovolte popřát Vám šťastné a klidné svátky vánoční, mnoho štěstí, zdraví a úspěchů v novém roce 2011.

Tradice plesů města Kopidlna pokračuje

Po letošního přestávce navazuje město na tradici pořádání reprezentačních plesů města Kopidlna. Tentokrát se uskuteční 19. března 2011 v místní sokolovně. Začátek je plánován na 20. hodinu. K tanci a poslechu bude hrát kapela JEL-BAND.

Na shledanou s Kopidlenskými listy v příštím roce

Jaký nás čeká rok? Napoví zvyky předků

Rok se s rokem sešel a už tu máme zase vánoční čas. Nevím, jak vám, ale mně to utíká nějak rychle. Než se naději, jsou tady zase Vánoce. Jsme starší, unavenější a někdy i otrávenější. Letošní rok byl zase takový hektický, a hlavně letos mně to počasí nějak nepřípadalo normální. Tak dlouho byla zima. Dlouhá, otravná a nepříjemná. Jaro v podstatě ani nebylo a hupsli jsme rovnou do léta. To však dle mého názoru také nebylo nic moc. Trochu to zachránil podzim se svými barvami a zvláštním teplým sluníčkem. Ale stejně ten smutný dojem z letošního počasí nezachránil. A tak jsem se rozhodla. Letos to udělám jako naši předkové. Budu si předpovídat počasí, tak jak to dělali oni, a že v tom byli mistři. A teď v adventním čase je ten nejlepší čas zjistit, jak to bude v příštím roce.

V minulosti vycházeli lidé při předpovědích počasí ze staletých pozorování přírody a zkušeností předcházejících generací. Tyto informace si předávali z generace na generaci. Pranostiky, které nám dnes někdy připadají divné, mají většinou reálný základ. Ale jsou jsou mezi nimi některé, které byly založeny jen na pověrách. Přesto jsou velice zajímavé a inspirativní.

Když třeba hospodyně rozkrojila jablka a vzala dvanáct jader, jako měsíců v roce, a hodila je do vody. A podle toho, kolik jader plavalo na hladině, usuzovala na počet suchých měsíců. Hospodář zase rozloupil cibuli a rozkrojil ji na dvanáct dílů. Na každý kousek nasypal sůl a nechal hodinu stát. Za hodinu se podíval, a v kolika částech byla sůl suchá, tak v tolika měsících se dalo očekávat sucho.

pokračování na straně 2

V příštím roce nás čekají investice za 90 miliónů

Dovolte mi, abych poděkoval občanům, kteří mi vyjádřili podporu v komunálních volbách svými hlasy. Dovolte mi také, abych poděkoval hasičům za jejich adopci v těchto volbách i za podporu, které se mi od nich dostalo v průběhu vyjednávání.

Povolení jednání byla poměrně složitá. Na vyjednávání se podílely všechny subjekty s mandáty v zastupitelstvu. Jsem velice rád, že se nakonec podařilo najít řešení poměrně složité situace a mohli jsme se opět vrátit k práci. Přeji paní starostce mnoho úspěchů v novém postavení a pevně věřím, že naše vzájemná spolupráce půjde ve prospěch města a jeho občanů. Osobně ji považuji za velice schopnou a pracovitou ženu, která přinese do vedení města nové pohledy a nové myšlenky.

V příštím roce nás čekají investice za bezmála 90 milionů Kč. Půjde především o výstavbu čistírny odpadních vod, dokončení rekonstrukce budovy bývalého muzea na Kulturní a vzdělávací centrum, nové veřejné osvětlení v Mlýnci, na Ledkově a v ulicích Tyršova a Hilmarova. Dále plá-

Václav Šimůnek
místostarosta Kopidlno

nujeme opravu hřbitovní zdi v Kopidlně. Chtěli bychom zde dozdít zborcené části, kompletně celou zeď přespárovat, doplnit chybějící stříšky a zeď nakonec chemicky ošetřit. Další velkou výzvou je lokalita pro výstavbu rodinných domů. Projekt zasilování je připraven k územnímu řízení a čeká se na ukončení dědického řízení jednoho z vlastníků pozemků. Rádi bychom také zahájili opravy chodníků nebo komunikací a stále je velký dluh v technickém stavu městských budov.

Práce je tedy opravdu hodně a bude velice důležité, co nám dovolí rozpočet města na rok 2011. Budeme se snažit sestavit rozpočet s důrazem na přípravu nových investic. Pevně doufám, že se příjmy města po propadu o 2,5 milionu Kč v důsledku hospodářského útlumu v roce 2009 vrátí k dlouhodobějšímu růstu a umožní městu naplňovat svoje cíle, alespoň v přijatelném tempu.

Chci popřát všem občanům klidný zbytek roku, a hlavně klidné prožití vánočních svátků.

Václav Šimůnek, místostarosta města

Petr Albrecht: Děkuji voličům

Vážení spoluobčané, nejdříve mi dovoluji vás pozdravit na stránkách Kopidlenských listů poprvé od doby, kdy proběhly komunální volby. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem voličům, kteří mi vyjádřili důvěru a dali mi hlas. Přestože jsem měl v úmyslu pokračovat v započaté práci ve funkci starosty, zastupitelé při volbě rozhodli jinak.

Nechci rozebírat důvody, které k tomu vedly, ale jsem z výsledku kolektivního jednání zklamán. Cítím jej jako nefér vůči množství voličů, kteří mi vyjádřili podporu. Uvažoval jsem i o složení mandátu, ale nechci zklamat právě ty, kteří mě do zastupitelstva zvolili.

Na závěr bych vám chtěl všem poděkovat za spolupráci a za pomoc při vytváření příjemného prostředí nejen tady ve městě, ale i okolních v obcích. Vážení spoluobčané, přeji vám příjemné a pokojné prožití vánočních svátků a do nového roku 2011 vám přeji pevné zdraví, rodinnou pohodu, hodně osobních úspěchů a splnění všech vašich předsevzetí. Ještě jednou děkuji.

Petr Albrecht

Jaký nás čeká rok? Napoví zvyky...

pokračování ze strany 1

Pro minulou generaci byla nejdůležitější úroda či neúroda. Proto se naši předkové snažili předpovídat, jak to bude napřesrok, zda mají očekávat úrodu, či neúrodu. Hospodyně na Nový rok pozorovala slepici, zda snese vejce dopoledne, či odpoledne. Když snesla dopoledne, usuzovala, že bude mít dosti vajec prvního půl roku. Když snesla vejce odpoledne, tak se mohla těšit na dostatek vajec po celý rok. Úroda se také často předpovídala i podle hvězd. Když byla na Štědrý den obloha plná hvězd, čekal se úrodný rok. Na neúrodu a neštěstí se také usuzovalo podle zrezavění nože či jiného kovového předmětu. Také řinčení, zvonění, troubení a vůbec vydávání různých zvuků mělo ve vánočním čase svůj význam. Dle starých lidových představ mělo probudit přírodu, aby dala úrodu. A také mělo sloužit pro odpuzení zlých duchů.

A tak letos budu na Štědrý den pozorovat, zda bude východ slunce jasný, protože to se urodí jarní obilí. Pokud bude na Štědrý den

foukat, můžeme očekávat špatnou úrodu. Když bude mráz na Boží narození – zima se udrží bez proměny. Jestli Vánoce obilí stromy sněhem, tak je posype jaro květem. Na Nový rok také poběžím ven sledovat to Boží dopuštění, protože budou-li červánky v novoroční den, přinesou jistě samou slotu jen. Takže raději bych viděla na Nový rok hezky, a pak možná budou pěkné žně. A jestli na Nový rok třeba jen tolik slunka zasvíti, coby vozka bičem mrsknul, bude srpen jasný. A pokud bude na Nový rok pršet, můžeme o Velikonocích očekávat sněh.

Vím, že to, jaké počasí bude, nezmění. Ale alespoň budu připravená. Tedy alespoň doufám, protože v dnešní době, kdy se příroda vůbec nechová podle pravidel, nevím. Přesto vám přeji krásný adventní čas plný klidu a pohody. Hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání. Abyste se mohli vždy setkat se svými blízkými, protože blízkost člověka je to nejdůležitější, a to nejen v adventním čase. A když nám bude zima, přiložíme do kamen.

Jana Minářová

Město Kopidlno hledá nového správce haly

Město Kopidlno vyhlašuje výběrové řízení na pracovní místo
správce – správkyně víceúčelové sportovní haly

Podrobnosti jsou zveřejněny na
www.kopidlno.cz

Příhlášky s požadovanými doklady je možné podávat nejpозději
do 3. ledna 2011

Jaké změny přinesly volby v Kopidlně?

Sledujte výsledky v našem srovnání

Po říjnových komunálních volbách začalo v Kopidlně stejně jako v jiných obcích na příští čtyři roky fungovat nové městské zastupitelstvo. Pokud se ale podíváme podrobněji na jeho složení, zjistíme, že by se s trochou fantazie dalo označit za staronové. Mezi jeho patnácti členy jsou totiž jen čtyři nováčci oproti sestavě, v jaké zastupitelstvo zasedalo do voleb. Novými jmény jsou Renata Kořínková, Hana Masáková, Jiří Machula a Jiří Pišl. Výraznější obměnu ale naproti tomu zaznamenala pětičlenná rada města, kde z předchozí sestavy zasedl vedle čtyř nováčků jen místostarosta Václav Šimůnek.

Vítězem voleb se v Kopidlně stala stejně jako před čtyřmi lety ČSSD, dokonce si polepšila (v roce 2006 měla 32,33 % hlasů, letos 36,54 %) a v zastupitelstvu díky tomu získala šest mandátů namísto předchozích pěti. Zajímavostí je, že jmenovité složení zastupitelů ČSSD přesně odpovídá stavu před volbami, jedinou novou tvář je v jejich řadách Hana Masáková, která se později stala i starostkou města.

Na druhém místě v Kopidlně skončili s 23,49 % hlasů Hasiči a nezávislí (SNK), čímž si oproti minulým volbám významně polepšili (v roce 2006, kdy kandidovali s mírně odlišným názvem, získali 15,96 %). Díky tomu mají v novém zastupitelstvu dvojnásobný počet mandátů, a to čtyři. Největší podporu voličů získal na kandidátce Hasičů místostarosta Václav Šimůnek, který ve funkci pokračuje i po volbách.

Pomyslná třetí příčka patří SNK NEZÁVISLÍ KANDIDÁTI (20,89 %). Formálně je sice toto sdružení v kopidlenském zastupitelstvu nováčkem, s podobným personálním složením lídrů ale před čtyřmi lety kandidovalo Sdružení nezávislých kandidátů – sportovci, když obdrželo 12,91 % hlasů voličů a dva mandáty v zastupitelstvu. I v tomto případě proto můžeme mluvit o vylepšení výsledku, pokud SNK NEZÁVISLÍ KANDIDÁTI s nynějšími třemi zastupiteli budeme považovat za pokračovatele. Nejvíce hlasů na této kandidátce obdržel opět Roman Kotlář, který bude nyní podobně jako v předchozím funkčním období zastávat pozici předsedy kontrolního výboru zastupitelstva.

Už s o poznání slabším výsledkem skončila v nedávných volbách v Kopidlně KDU-ČSL, která získala 11,10 % hlasů. Pokud ale budeme srovnávat s jejími výsledky z roku 2006 (11,62 %), změna to není nijak výrazná. Na absolutním počtu hlasů si dokonce naopak mírně polepšila. V důsledku změn poměrů sil při složitějších volebních

Jedno z prvních hlasování nových zastupitelů při ustavujícím zasedání.

přepočtu ovšem o jeden mandát ztratila, a v zastupitelstvu ji tak dnes zastupuje jen Miloslava Uzlová, která byla později zvolena předsedkyní finančního výboru.

Výraznější propad letos zaznamenala v Kopidlně ODS. Zatímco v roce 2006 získala díky 22,96 % hlasů voličů čtyři zastupitelské mandáty a také později obsadila většinu křesel v městské radě, letos se musela spokojit s 7,98% podporou. Jejím jediným zástupcem je tak dnes v zastupitelstvu Ladislav Komárek.

Podívejme se závěrem, kteří z kandidátů v letošních volbách napříč všemi volebními stranami získali v Kopidlně největší důvěru voličů. Jinými slovy: která jména lidé na volebním lístku nejčastěji křížkovali. (kl)

Nejvíce hlasů voličů získal v Kopidlně Josef Tábořský. O týden později pak ještě porazil Jiřího Lišku v senátních volbách.

Nejvíce hlasů získali kandidáti:

1. Josef Tábořský (397 hlasů)
2. Petr Albrecht (391)
3. Václav Šimůnek (329)
4. Lenka Nováková (316)
5. Roman Kotlář (251)
6. Hana Masáková (244)
7. Martin Albrecht (237)
8. Jiří Machula (223)
9. Miloslava Uzlová (223)
10. Josef Vodička (209)
11. Pavel Tobiáš (200)

Ustavující zasedání provázel zájem veřejnosti.

Sportovní hala po roce provozu.

Široká nabídka aktivit a kroužků

Brzy tomu bude rok, co jsme slavnostně otevírali naši sportovní halu. Někteří vítali, jiní kritizovali a jsou i tací, kteří si říkají, že děti už mají velké a oni na žádný sport nejsou, tak je jim to jedno.

Je ale mnoho těch, kteří jsou rádi, že mají kam zajít s dětmi. Najednou se otevřelo několik pěkných kroužků, které by bez tohoto zařízení nevznikly.

Klub pro rodiče s nejmenšími dětmi Klubíčko

Chodí k nám maminky s malými dětmi do Klubíčka, kde pod vedením paní Křeškové, která pro ně chystá zajímavé cvičení s písničkami, ještě nakonec vždycky vyrábějí něco, s čím odcházejí domů se pochlubit svým tatínkům, babičkám i sourozencům. Takto se jim jistě ulehčí vstup do školky. Bude to pro ně podobné hraní, jenom bez maminky.

Kroužky ve sportovní hale

V naší základní a mateřské škole je mnoho malých a velice nadaných dětí. Je proto nutné je v jejich dovednostech podporovat a rozvíjet. Proto přicházejí děti do různých kroužků, které se pro ně ve škole zřizují. Je velice těžké najít lidi, ať z řad kantorů, nebo mezi veřejností, kteří něco dovedou a jsou ochotni to ve svém volném čase předávat dalším generacím. Právě takové lidi je potřeba mít i v naší hale a podporovat jejich činnost. Bez nich sem nepřijde ani ta mládež a zůstane na ulici, přestože nadání je. Chybí tu však někdo, kdo by třeba jenom dohlédl, aby si děti při hře a sportování neublížily. Naštěstí takových pár lidiček ještě je.

Každé úterní odpoledne (u nás se mu říká sportovní odpoledne) sem chodí tatínek s malým synkem a dohlédne i na ostatní děti. Těch naštěstí přibývá a za dětské vstupné se tu doslova vyřadí.

Dalším takovým nadšencem je pan Novotný, který sem dojíždí z Jičína dvakrát týdně a věnuje se malým horolezcům, kterých má tři skupiny po pěti dětech a stále přibývají noví zájemci.

Takováto sportovní odpoledne se dětem líbí, a proto míváme i sportovní soboty, kde si děti s rodiči zasoutěží. Zatím jejich konání nebylo pravidelné, ale bude-li zájem, může se stát sportování v sobotu pravidelnou, třeba i rodinnou zábavou.

Mezi sportovce Kopidlna se počítají i pilné včelíčky, kroužek mažoretek při základní škole. Spolupracuje s o. s. Stonožka, toto sdružení pracuje již jedenáctým rokem. Na výsledky, jakých děvčata v mažoretkovém

sportu dosáhla, může být mnohý Kopidlňák pyšný.

Scházejí se jednou až třikrát týdně. S hůlkou skoro až kouzlí a přitom si pěkně rovnají záda a utužují svaly jako v posilovně.

Klasickou posilovnu zde sice nemáme, ale v prvním patře naší haly vzniklo dobře vybavené fitness centrum, do kterého chodí jak ženy, tak i muži. Má každodenní provoz a využívají toho i maminky a tatínkové, kteří přivedli své děti do kroužků. O děti je v kroužcích pěkně postaráno a rodiče v kli-

du volno příjemně využijí pro své zdraví ve „fitku“ se stálou obsluhou. Je zde možno zakoupit potravinové doplňky, nápoje i sportovní oblečení.

Tady už jsme u toho, jak zde tráví volný čas dospělí. O fitness centru je už zmiňováno, tam chodí jak muži, tak i ženy všech věkových kategorií. Ty ženy, které rády spíše relaxují, navštěvují hodinu jógy, která je výborným protažením celého těla, a pod vedením šikovné lektorky se všechny vždy v pondělní podvečer příjemně naladí a načerpají energii do celého týdne.

Koho však rozproudí spíš rychlá, svižná, moderní hudba, ten ať neváhá a přijde, když se cvičí zumba. Celou tělocvičnu rozhybe dvakrát v týdnu Kačka, která se pro tento druh pohybu snad narodila. Vždyť ona tenhle styl trénovala už ve školce.

Další generace se chystá Kačku napodobovat, a proto studio Step zahajuje zumbu pro nejmenší již od tří let. Každou středu v 15:30 děti 3-7 let a hned po nich v 16:45 děti starší 7 let. Věřím, že se jim bude zumba natolik líbit, že přijdou i v sobotu od 18:15 do 19:15 do velké tělocvičny v hale, kam je mohou vzít maminky s sebou za zvýhodněnou cenu pro maminky s dětmi.

Ani jsem nevyjmenovala všechno, co se na sportovních plochách našeho zařízení koná, a stále vymýšlím a připravuji nové možnosti využití prostor. Oslovuji stejně jako teď tady všechny čtenáře a ptám se, o co by ještě měli zájem. Potom se snažím najít lektory, a to není zrovna jednoduchá věc do Kopidlna dostat dobrého lektora, který má bez dojíždění spoustu možností doma. Nedávno slovo dalo slovo a mně se najednou objevila mladá šikovná dívka, která s nadšením sehnala lektorku na zumbu pro děti.

Také dost dlouho trvalo, než jsem našla horolezce, který také dojíždí a kopidlenským dětem svědomitě připravuje zajímavý kroužek. Buďme těmto lidem vděční a važme si jejich práce pro druhé. Všichni dobře víte, že to pro ně není ani zábava. Je to zodpovědná práce s dětmi, ve kterých se musí vzbudit nadšení pro sport.

A dost už slov, přijďte se přesvědčit o tom, že sport je to, co každého baví. Pro přehled je každý týden aktualizována tabulka objednávek v hale na stránkách města, o aktuální k danému dni si můžete napsat a bude vám obratem odeslána.

Všem příznivcům sportu i svým spoluobčanům přeji skvělou kondici a krásné chvíle strávené při sportu pod střechou našeho sportovního zařízení.

Eva Chaloupská

Nevidomí lidé předvedli žákům, bez čeho se neobejde jejich den

V úterý 19. října navštívili naši kopidlenskou školu dva nevidomí lidé, pan Petr Šusta se psem Memorym a paní Růženka Preislerová s doprovodem. Přijeli k nám z Nové Paky. Vyprávěli o svém životě, jaký je jejich běžný den a jaké pomůcky k tomu potřebují. Měli např. slepeckou hůl, která jim pomáhá, aby nenarazili do věcí kolem sebe. Hladinku, ta je na to, aby nepřelili sklenici vody. Colour test řekne, jaká je barva věcí, čas a datum, dají se na něm hrát hry a určí také třeba teplotu v místnosti. Destičku pro po-

znání hodnoty papírových peněz. Pichtův psací stroj s ukázkou Braillova písma, ozvučený počítač a mobilní telefon. V neposlední řadě vodícího slepeckého psa, labradora Memoryho. Všechny pomůcky jsme si mohli osahat a vyzkoušet. Dozvěděli jsme se, jak se chovat a co nesmíme dělat, když potkáme takového člověka na ulici. Uvědomili jsme si, že život postižených lidí není jednoduchý, a začali si svého zdraví více vážit.

*Žáci 6. tř. pod vedením učitelky
I. Pekárkové*

Mezi pomůcky nevidomých patří také vycvičený pes

Je naučený hlídat nevidomého, neštěká na ulici, hodně poslouchá. Nesmí zůstat více než tři hodiny sám doma, proto si ho musí brát do práce. Nevidomý člověk mu ale stále musí říkat, kdy má přejít přes silnici, pes to nepozná. Cvičení psa trvá celkem dva roky. Může se ale stát, že cvičení nezvládne. Vycvičení psi vůbec neštěkají nebo výjimečně. Nechce se jim samotným ven. Vodící pes má na sobě postroj - když ho má, tak by ho nikdo neměl rozptylovat nebo hladit. Postroj je vodítko. Je tak vychovaný, že když vám spadne kovová koruna, tak vám ji sebere, ale nesmí zaklánět hlavu - hrozilo by, že předmět spolkne.

Nikdo by ho neměl krmit. Krmit ho má jenom páníček (nevidomý člověk). Nevidomému by měla vyhovovat jeho chuze - někomu vyhovuje, když jde rychleji, někomu

zas pomaleji, nikdy je ale nesmí pes táhnout. Za dobře vycvičeného pejska se platí asi 200 000 Kč, tuto částku většinou hradí pojišťovna.

Tereza Rozsypalová, žákyně 6. třídy

Mateřská škola v Kopidlně slavila čtvrtstoletí

V úterý 2. listopadu 2010 uplynulo přesně 25 let od doby, kdy byl v Kopidlně slavnostně předán k užívání vyučujícím i dětem nový objekt mateřské školy. Stavba za více než 7 milionů korun vznikala v tehdejší době také za vydatné pomoci dobrovolníků z řad rodičů i veřejnosti v tzv. akci Z. Dnes je školka součástí areálu školy, sportovní haly a školní jídelny a její kapacita dosahuje 80 dětí, které po ukončení docházky většinou přechází na místní základní školu.

Na malou oslavu se v úterý odpoledne dostavila řada pozvaných hostů, lidí, kteří tuto stavbu budovali či stáli u jejího zrodu, dále také několik učitelek, které za čtvrt století činnosti prošly třídami zdejší školky, a v neposlední řadě přišlo zavzpomínat a také vyslechnout připravené pásmo písniček a básniček malých dětí mnoho rodičů, kteří školce fandí a svým zájmem ji také podporují. V příjemné atmosféře se poté vzpomínalo a debatovalo o časech minulých i dění současném až do podvečerních hodin.

Poděkování za přípravu i zdárný průběh celé akce patří všem přítomným, dále také veřejnosti za zapůjčení dobových materiálů, ale především kolektivu učitelek a pracovníků mateřské školy pod vedením ředitelky Jaroslavy Zápotocké.

Pavel Berný

Tábor v Ledcích: modernizace a velká oblíbenost příslibem

Rychle se blíží konec roku, a tak již tradičně byla ukončena rekreační sezona na táboře TJ Sokol v Ledcích. Ta letošní se nesla ve znamení dalšího pokračování údržby a modernizace táborové základny. Díky finančnímu daru od Královéhradeckého kraje a příspěvku z grantového programu města Kopidlno bylo dokončeno zateplení a vnitřní obložení interiéru rekonstruované tzv. „pílské“ chaty, zakoupeno bylo též šest nových stanů jako obnova původních již dosluhujících. Zahájení byla též modernizace nejstarší táborové chaty z roku 1946, a to náhradou dosluhujících okenic. Tyto práce byly realizovány vlastními brigádnickými silami party lidí starajících se o organizaci dětského tábora. Nové okenice vyrobila firma bývalého táborníka Libora Valenty.

Před zahájením vlastní sezony proběhlo několik brigád, kdy bylo nutné odstranit některé pozůstatky letošní tuhé zimy. Návaly sněhu nevydržela již letitá konstrukce zastřešení zdroje pitné vody. Vybudování nového přístřešku byl náš první úkol, zároveň s vyčištěním studánky a jejího okolí.

Provoz na táboře byl zahájen v květnu víkendovými pobyty skautů z Brandýsa nebo bývalých pracovníků cukrovaru Kopidlno. Na svůj dětský pobyt v táboře nezapomněli někteří dospívající bývalí táborníci, a tak jeden víkend byl věnován jejich srazu. V červnu strávili již tradičně týden sportovního kurzu na táboře studenti Střední zahradnické školy Kopidlno a posledních pár červnových víkendů již probíhala intenzivní příprava našeho tradičního dětského tábora.

Tábor ve znamení Stargate

Vlastní dětský tábor za účasti více než 90 dětí z Kopidlno a širokého okolí byl uspořádán v termínu 3.-17. 7. Letošní počasí se skutečně vydařilo, a tak program tábora nebylo nutné nijak upravovat. Kolektiv vedoucích

okolo Míry „Badáka“ Kopeckého dlouho před táborem pracoval na přípravě táborové hry, která byla inspirována televizním seriálem Hvězdná brána (Stargate). Opět jednotlivé úkoly hry byly doprovázeny hravými scénkami, které dotvářely tu správnou tajemnou atmosféru vzdálených civilizací. Hra měla velký úspěch, a tak byl z jednotlivých scének sestaven i velmi povedený film na DVD, jako bonus k dalšímu již tradičnímu DVD pro zájemce, obsahujícímu stovky fotografií z tábora. Táborová hra nebyla však samozřejmě jediným programem tábora. Vedle tradiční sportovní a střelecké olympiády tu byly opět zábavné hry nazvané Den s ABC, kdy ceny k těmto hrám věnoval časopis ABC. Mnoho času v letním horku bylo pochopitelně věnováno vodním radovánkám i výletům do okolí tábora. Bohužel jsme

letos neuskutečnili tradiční celodenní výlet do oblasti krásného Českého ráje, protože zrušením trati Kopidlno–Bakov jsme přišli o jedinou časově vhodnou dopravní trasu. Byli jsme rádi, že jsme na táboře mohli přivítat starostu Kopidlno p. Albrechta i starostu TJ Sokol Kopidlno bratra Brodského a pochlubit se novinkami na táboře.

Příště za králem Artušem

Plné obsazení kapacity tábora svědčí o stále přitažlivosti tábora a díky mladému kolektivu dnešních vedoucích je zde záruka, že příští rok bude opět připraven nový přitažlivý program. Již dnes můžeme poodhalit tajemství příští táborové hry, která bude z období vlády krále Artuše a rytířů kulatého stolu.

Po ukončení našeho tábora byla naše základna zapůjčena přátelům z Klubu dětí Dobrovice, kteří zde organizují svůj tábor a nám velmi vydatně pomáhají při stavbě i úklidu vlastního tábora. V měsících srpnu a září probíhaly rekreační pobyty členů i nečlenů Sokola. I v těchto měsících byla kapacita tábora plně využita.

Děkuji touto cestou všem těm, kteří se podíleli na realizaci letošní úspěšné sezony na táboře. Zvláštní poděkování si zaslouží město Kopidlno a Královéhradecký kraj, které v rámci svých programů poskytly důležité finanční příspěvky, díky kterým je stále náš tábor finančně přístupný nejširší veřejnosti a neustále probíhá jeho obnova a modernizace.

Ing. Milan Šafler, vedoucí tábora

Silvestrovské dobroty

Milí čtenáři, protože příští Kopidlenské listy otevřete až v roce 2011, chtěla bych vám v tomto čísle nabídnout několik osvědčených receptů na silvestrovské pohoštění z listového těsta.

Hvězdičky s nivovým krémem

balíček listového těsta, 100 g másla, 100 g lučiny, 100 g nivy, sůl, pepř, hroznové víno

Listové těsto tence rozválejte, nakrájejte na pruhy asi 4–5 cm široké a ty nakrájejte na trojúhelníky. Upečte a nechte vychladnout. Mezitím utřete změkklé máslo s lučinou a jemně strouhanou nivou, podle chuti osolte a opepřete. Vzniklým krémem spojte vždy dva trojúhelníky do tvaru hvězdičky, navrch přizdobte trochou krému a kuličkou hroznového vína.

Mušličky

balíček listového těsta, 250 g šunky, 1 vejce, lžice jemně sekané petrželky, 1 sterilovaná kapije, sůl, pepř, strouhanka, 1 vejce na potřetí, strouhaný parmezán a sezamová semínka na posypání

Šunku umelte, smíchejte s vejcem, solí, pepřem, sekanou kapií a petrželkou, podle potřeby zahustěte strouhankou. Listové těsto tence rozválejte, vykrájejte kolečka asi 8–10 cm v průměru. Do středu každého dejte lžičku náplně, přehněte, přeneste na plech vyložený pečicím papírem, pomažte vajíčkem, posypte sýrem a semínky a ve vyhřáté troubě upečte dozlatova.

Rybí kapsičky

balíček listového těsta, 1 konzerva sardinek v oleji, 1 větší cibule, 50 g kapije, pepř, chilli, lžička citrónové šťávy, kmín na posypání

Sardinky utřete s jemně pokrájenou cibulí, kapií a kořením. Listové těsto vyválejte na cca 4 mm silný plát a vykrájejte kolečka. Do středu každého dejte lžičku náplně, přehněte, dobře stlačte okraje, pomažte vejcem, posypte kmínem a pečte ve vyhřáté troubě dozlatova.

Hrušky v listovém těstě

8 plátků zmrazeného listového těsta, 4 zralé sladké hrušky, 3 lžice hruškovice, 500 g hermelínu, 2 žloutky na potřetí

Plátky těsta rozložíme a necháme krátce rozmrazit, pak každý trochu rozválíme. Hrušky oloupeme a nakrájíme na dílky, pokapeme hruškovicí. Hermelín nakrájíme na kostičky. Okraje těsta potřeme žloutkem, do středu dáme dílky hrušky a kostičky sýra, sbalíme je do taštiček a švy lehce zmačkneme. Taštičky pak švem dolů klademe na plech vyložený pečicím papírem, pomažeme zbytkem žloutku a pečeme cca 20 minut v dobře vyhřáté troubě.

JaN

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ Za nepříliš vlídného počasí, zato s velkým úsměvem na tváři a s novou paní starostkou Ing. Hanou Masákovou, jsme v obřadní síni 13. listopadu přivítali mezi nás nové občanky města Kopidlno. Tentokrát to bylo pět dětí: Štěpánka Brzáková, Leontýna Linková, Daviděk Slavík, Samuelek Vích a Dominiček Mikulský. Pro tento významný den si paní učitelka Podzimeková připravila s dětmi ze základní školy velmi hezké vystoupení. Přivítání noví občanci dostanou dárek Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

R. Horynová

Představujeme zájmové útvary na ZŠ a MŠ Kopidlno

Keramický kroužek

I v letošním roce byl 1. října zahájen kroužek keramiky pod vedením Mgr. I. Pekárkové a pí I. Komárkové. Navštěvují ho žáci a žákyně z 1. stupně. Žáci se zde učí tvořit z keramické hmoty užité i dekorativní předměty, zvládnou techniku glazování a seznámí se s technologií výpalu v keramické peci. Jejich výrobky budou použity na výzdobu školy a na prodejní výstavy při různých příležitostech. Práce s hlínou rozvíjí u žáků jemnou motoriku, tvořivost, kreativitu a výtvarné citění. Chuť do práce je u žáků opravdu velká a vzniklé výrobky moc pěkné. Ty nejzdařilejší budou prezentovány na webových stránkách ZŠ a MŠ Kopidlno.

Včelařský kroužek

Včelařský kroužek se i v letošním školním roce schází každý druhý pátek od 13.30 do 16.30 hodin. Navštěvuje ho celkem osm dětí z Kopidlna a okolí. Při své činnosti spolupracujeme také s podobným kroužkem při základní škole v Běcharech. Obsahovou náplní kroužku je nejen teorie, ale také praktická činnost ve vlastním školním včelím úlu a spolupráce s místními včelaři. Navštěvujeme také včelařské akce v okolí a svoji činnost jsme rovněž nedávno prezentovali na Kopidlenském kvítku.

*Oldřich Suchoradský,
vedoucí včelařského kroužku*

Šachový kroužek

Šachový kroužek pracuje v tomto školním roce každý pátek od 12.45 do 14.30 hodin. V kroužku letos pracuje 20–25 dětí. Během pravidelných schůzek se učíme zahájení i zakončení partií, hrajeme turnaje, učíme se partie zapisovat a také hrát s šachovými hodinami. Velmi rádi bychom mezi sebou přivítali i další zájemce o tuto královskou hru.

*Jaroslava Suchoradská,
vedoucí šachového kroužku*

Vaříme a pečeme s radostí

Kroužek „Vaříme a pečeme s radostí“ byl

zahájen na začátku školního roku 2010–2011. Navštěvuje ho 17 žáků od 3. do 6. třídy. Slouží dětem k vyplnění nejen volného času, ale i k jejich vlastní seberealizaci. V prvním pololetí bude naplánovaný program zpestřen odbornou přednáškou o stolování prezentovanou studenty Hotelové školy z Poděbrad. Dále zdobením dortů k různým příležitostem a pečením vánočního cukroví. V druhém pololetí se budeme těšit na atraktivní zdobení ovoce a zeleniny – CARVING. Před velikonočními svátky si děti ozdobí k této příležitosti perníčky. Na závěr školního roku plánujeme rozlučkovou odpoledne spojenou s grilováním masa.

*Vedení kroužku se ujala
J. Kubánková a M. Vrbová.*

Hudební kroužek

Od 1. října 2010 nabízí ZŠ a MŠ Kopidlno pro žáky druhého stupně hudební kroužek (každé úterý od 13.30 do 14.15 hodin). Hudební kroužek je určen pro všechny milovníky hudby a zpěvu. Žáci se v něm naučí

správnému držení těla, dýchání a nasazení tónu, procvičí si hudební paměť, rytmus a zpěv. Do kroužku je přihlášeno celkem 20 dětí, z toho sedm chlapců.

*Kroužek vede Mgr. Lenka Rozsypalová
(učitelka hudební výchovy).*

Divadelní soubor

9. září 2010 začal při ZŠ Kopidlno pracovat devítčlenný divadelní soubor Vratné lahve. V souboru se sešli žáci 6.–9. ročníku, kteří mají rádi divadlo, recitaci, literaturu a humor. Pro své první společné představení si vybrali předlohu z Kytice K. J. Erbena, a to baladu Svatební košile. Mimo nácvik představení k dvoustým narozeninám klasika se členové kroužku ještě individuálně připravují na sólovou recitaci.

Kroužek pracuje pod vedením Mgr. Vališkové každý čtvrtek od 16 do 18 h v budově školy.

Kroužek paličkování

Pracuje v ZŠ Kopidlno nepřetržitě 21 roků. V letošním školním roce se zvýšil počet členů, ale ani to nebrání případným zájemcům, aby se mezi nás přišli podívat. Scházíme se vždy v pondělí od 12.30 do 15.30 hodin. Činnost kroužku je zaměřena na zvládnutí techniky paličkování krajky, vytváření paličkových krajk podle předloh a pokusy o vlastní návrhy paličkových krajk. Příležitostně navštěvujeme výstavy s touto tematikou a krajkářské trhy, pořádáme také vlastní výstavy paličkových krajk. O prázdninách se uskuteční již 8. prázdninové paličkování.

Mgr. Jana Hladíková, vedoucí kroužku

V současné době probíhá nábor zájemců do kroužku ZAV, jehož hlavní náplní je zvládnutí desetiprstové hmatové techniky na klávesnici počítače.

pokračování na straně 9

pokračování ze strany 8

Kroužky školní družiny

Flétna

Při hře na sopránovou zobcovou flétnu se děti učí základy hudební nauky, zlepšují si své dýchání, motoriku prstů, a především se skamarádí s hudbou. Mohou si zahrát oblíbené písničky. Kroužek navštěvuje 20 dětí. Plánujeme vystoupení i účast na soutěži.

Ilona Komárková, vedoucí kroužku

Dramatáček

V dramatickém kroužku si děti rozvíjejí komunikační dovednosti, slovní zásobu, pozornost, paměť, představivost, zbavují se trémy, spolupracují na vymyšlení příběhů a scének, učí se recitovat, zpívají a tančí, navrhují a malují kulisy pro svá vystoupení, získávají přehled o autorech a jejich literárních dílech, učí se řešit problémy. V kroužku pracuje 20 dětí.

Ilona Komárková, vedoucí kroužku

Háčkování

V kroužku háčkování si mohou děti uháčkovat drobné výrobky pro potěšení. Pomocí háčku se snaží vytvářet různé smyčky a vzory. Seznamují se s různými technikami a vzory háčkování, naučí se pracovat s přízí. Na jaře plánujeme menší výstavku velikonočních prací a v květnu uháčkujeme menší překvapení pro maminky ke Dni matek. Kroužek nyní navštěvuje osm dívek.

Hana Mlejnecká, vedoucí kroužku

Kroužky v mateřské škole

Keramický kroužek

Při práci s keramickými materiály získávají děti manuální zručnost, rozvíjí svou fantazii a estetické citění. Každý dětský výrobek se stává originálním. V keramickém kroužku se seznámí děti s keramickou hlinou, jejími vlastnostmi a jejím použitím. Začneme modelováním jednoduchých tvarů: kulička, váleček, placky. Postupně začneme vykrajoval formičkami a vyrábět výrobky, kde se hlína lepí k sobě. Náročnost výrobků se postupně stupňuje. Všechny výrobky budou dělat radost dětem, ale i rodičům. Kroužek probíhá jednou týdně, v počtu maximálně deseti dětí. Kroužek je určen spíše pro předškolní děti.

Keramický kroužek vede Naďa Novotná

Kroužek flétny

Flétna rozvíjí estetické citění a chování dětí. Zároveň se rozvíjí a vytváří pozitivní vztah k hudbě. Děti se zde naučí správně zacházet s nástrojem: z jakých částí se flétna skládá, jak nástroj držet a jak správně do nástroje dýchat. Postupně budeme rozvíjet cit pro rytmus, učit se hrát jednoduché písně z paměti a poznávat základní noty. Kroužek probíhá jednou týdně každou středu. Do kroužku se může přihlásit osm, maximálně deset dětí.

Andrea Novotná, vedoucí kroužku

Mladí včelaři mezinárodně: Medojedi 2010

Celá naše „včelařská parta“ při slavnostním zahájení setkání. Zleva Aneta Smolíková, Vlasta Víchová, Kristýna Košková, Petr Kulháněk, Jaroslav Vích a paní Vlasta Víchová.

Podzimní prázdniny využili mladí včelaři k mezinárodnímu setkání Medojedi 2010, které pro ně v Praze zorganizoval, za podpory sponzorů a grantů hlavního města, kroužek Včelařici z Vyšehradu, vedený panem Jiřím Cafourkem. Kroužek při ZŠ Kopidlno využil pozvání a pět členů kroužku s vedoucím O. Suchoradským a maminkou dvou členů kroužku paní Vlastou Víchovou strávilo čtyři nezapomenutelné dny v Praze. Byly výjimečné nejen slunným počasím, vynikající společenskou atmosférou, ale také atraktivním programem, který stovce účastníků setkání nabídlo.

Už odpoledne po příjezdu se v prostoru historického Vyšehradu konala poznávací hra z včelařských dovedností a historie tohoto památného místa. Večer se pak uskutečnilo slavnostní zahájení a noční „bubnování“ v tělocvičně Jedličkova ústavu. Druhý den se konala se zájmem očekávaná exkurze do Výzkumného ústavu včelařského v Dole u Libčice n. Vltavou, kde se nám celé dopoledne plně věnovali všichni jeho pracovníci. Odpoledne jsme pak navštívili Botanickou

zahradu v Praze, s unikátním skleníkem Fata morgana. Na události bohatý den vyvrcholil večerní výjížděkou lodí po Vltavě s nezapomenutelnými pohledy na reflektory nasvícenou Prahu a s diskotékou pro tancechtivé účastníky na palubě. V sobotu dopoledne se konala další exkurze, tentokrát do České televize na Kavčích horách. Odpoledne zaplnila pěší procházka Prahou od Hradu až na Václavák. Setkání zakončilo večerní vyhodnocení na nádvoří Jedličkova ústavu, představení „ohnivých“ tanečníků a noční prohlídka včelnice kroužku Včelaříků na Vyšehradě. V neděli se účastníci postupně rozjížděli do svých domovů. Promyšlená byla organizace, vynikající ubytování (spali jsme a snídali v luxusním hotelu Holiday Inn) a dobré stravování v jídelně Jedličkova ústavu. To vše dětem i doprovázejícím dospělým zaplatili sponzoři, které sehnali garanti setkání – Český svaz včelařů a Jedličkův ústav v Praze.

Naši mladí včelaři uspěli ve vložených soutěžích. Vlasta Víchová skončila mezi více než 70 účastníky na 3. místě v botanickém kvízu. V poznávací hře z oblasti včelařství a historie na Vyšehradě byla Kristýna Košková členkou vítězné skupiny, složené z Pavla Dostalíka z Nového Města pod Smrkem, Petra Listibůrky z Ostrožské Nové Vsi a Karly Pražské z České Lípy. Za vítězství přivezla do Kopidlna pěkný keramický pohár.

Všem zúčastněným členům kroužku patří uznání, protože s plným nasazením absolvovali celý program, byli aktivní a v mezích možností také přiměřeně ukázněni. Setkání mládeže Medojedi v Praze bylo určitě největší akcí, které jsme se v sedmileté historii včelařského kroužku v Kopidlně zúčastnili.

(osu)

Ve Výzkumném ústavu včelařském v Dole.

Zprávy ze zahradnické školy

České ručičky: druhé a třetí místo pro zahradníky z Kopidlna

Letos se již po 17. v areálu Střední zahradnické školy v Kopidlně konala prezentační akce Kopidlenský kvítek spojená se soutěží studentů a žáků ze zahradnických a botanických znalostí. Téma letošního ročníku Významné osobnosti zahradnického světa připomnělo široké veřejnosti důležité mezníky v historii zahradnictví v Čechách a na Moravě.

Soutěže Kopidlenský kvítek se zúčastnilo 24 studentů ze 7 zahradnických škol. Vedle tradičních disciplín roubování a poznávání

i letošní vítěz soutěže Kopidlenský kvítek, kterým se stal Tomáš Svoboda ze SOŠ zahradnické a SOU Rajhrad, převeze v červnu 2011 zlatou plaketu České ručičky 2011.

A jak dopadla naše škola? V celkovém pořadí jednotlivců v letošním roce obsadila velmi pěkné třetí místo studentka Vendula Šormová a družstvo ve složení Petra Hrůšová, Andrea Paulů a Vendula Šormová obsadilo druhé místo.

Naše škola se každoročně se stará i o nový „zahradnický dorost“, jemuž jsou určeny

soutěže Kopidlenský kvítek a Kopidlenský poupě. Letos se jich zúčastnilo celkem 67 žáků z 18 základních a speciálních škol. V náročné konkurenci uspěly tentokrát školy ZŠ a MŠ V. Vaňka z Bezna a ZŠ z Nového Bydžova. Žáci si odnesli nejen pěkné zážitky, ale také zajímavé ceny a upomínky na naši školu.

Sobotní prodejní a výstavní část Kopidlenského kvítku je již tradičně zárukou dobré podívané. Vždyť do tohoto malého městečka letos opět zavítalo téměř 7 000 návštěvní-

rostlin se aranžovala vázaná kytice – dary podzimu. Druhý aranžérský úkol – překvapení – je pro žáky asi nejnáročnější. Studenti v něm musí uplatnit svoji představivost, fantazii a kreativitu. Také letos výkony soutěžících hodnotila odborná porota složená z profesionálních floristů a odborníků zahradnických firem. Každoročně se k nám rádi vracejí, což svědčí o oblíbenosti této zahradnické soutěže mezi odbornou veřejností. V loňském roce byla soutěž Kopidlenský kvítek zařazena do celostátní přehlídky České ručičky, jejímž cílem je zvyšovat prestiž učebních oborů a učňovského školství. Přehlídku České ručičky organizuje Jihomoravský kraj spolu s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvem zemědělství, Ministerstvem průmyslu a obchodu, Svazem českých a moravských výrobních družstev, Hospodářskou komorou České republiky a agenturou pro podporu podnikání a investic CzechInvest. Hlavním cílem akce je podpora rozvoje řemesel a posílení postavení a významu učňovského školství v České republice. Proto

ků, aby zde příjemně strávili jeden den říjnového víkendu. A co zde bylo letos k vidění? Květinové expozice na zámku připomněly kořeny zahradnictví, historii oboru, významné osobnosti a dotkly se i současnosti. Během doprovodného programu ve sportovní hale předvedly studentky zahradnické školy své umění – kytice a květinové doplňky ke společenským a svatebním šatům. Celý program pak doplnily svými kreacemi šikovné kopidlenské mažoretky. Obdivovatelé aranžování a floristiky si mohli odnést některý z krásných aranžérských výrobků žáků školy, vydražit kytici nebo si nechat ozdobit něco pro radost. Škola se také prezentovala výrobky a výpěstky svých žáků, které bylo možné v areálu zakoupit. Každý si zde jistě našel něco pro své potěšení. Ať dárek ze široké nabídky zahradnických výrobků a řemesel, něco dobrého k snědku, nebo jen pocit příjemně stráveného dne, k čemuž jistě přispělo i letošní slunečné počasí. Kéž je ten letošní ročník opět dobrým příslibem pro ročníky příští.

Zprávy ze zahradnické školy

Běh 17. listopadu

Ve středu dne 10. 11. 2010 se konal v zámeckém parku 41. ročník Běhu 17. listopadu. V sychravém počasí se nakonec sešlo na 170 závodníků, kteří spolu zápolili v jednotlivých kategoriích od mateřské školky až po veterány. Tento tradiční běžecký závod je zařazený v kalendáři veřejných přespolních běhů. Vzhledem ke snižujícímu se zájmu dětí o pohybové aktivity jsme rádi, že se opět podařilo zajistit velmi dobrou sportovní úroveň závodu.

Ples zahradnické školy

Reprezentační a maturitní ples zahradnické školy se bude konat **25. března 2011** v Masarykově divadle v Jičíně od 19. hodin. K tanci nebo poslechu hraje skupina Allegro.

Den otevřených dveří

Střední škola zahradnická v Kopidlně zve zájemce o studium a jejich rodiče na dny otevřených dveří, které se konají v následujících termínech: 13. ledna 2011, 10. února 2011.

Program:

- prohlídka budovy školy, učeben a pracoven, skleníkového hospodářství, parku, palmového skleníku a domova mládeže
- podrobné informace o možnostech studia maturitního i učebního oboru Zahradnictví včetně nástavbového studia a o nově otevíraných oborech Rybářství a Kameník.

Sdružení rodičů a přátel školy
při ZŠ v Kopidlně v roce 2010

SRPŠ je dobrovolnou organizací a je právnickou osobou. Hlavním cílem sdružení je propojení a zajištění trvalé spolupráce školy – pedagogů s rodiči žáků. Členem SRPŠ může být každý, jehož dítě navštěvuje ZŠ v Kopidlně, dále mohou být členy i občané starší 18 let zájemající se o výchovu dětí a práci školy. Členství vzniká zaplacením příspěvku, který je odsouhlasen na daný školní rok. Pro rok 2010/2011 je tento příspěvek ve výši 150 Kč na rodinu. Příspěvek za rodinu v případě několika sourozenců ve škole platí dítě v nižší třídě. Členské příspěvky jsou hlavním zdrojem příjmů SRPŠ, ostatním příjmem je grant poskytnutý městem Kopidlnem. Z vybraných finančních prostředků jsou hrazeny například tyto sportovní a kulturní akce: příspěvek na dopravu na plavání, turnaj v minikopané, lyžařský výcvik, výlety; nákup odměn pro školní besidky, Rej čarodějnic, vyřazení školáků 9. tříd atp.

Podíl sdružení je samozřejmě finanční, ale vždy i organizační – rodiče se účastní jako dozor při výletech dětí z nižších tříd, organizačně se podílejí na pořádání akcí Rej čarodějnic a Mikulášská nadílka, zajišťují slavnostní předání vysvědčení žákům 9. tříd, zajišťují občerstvení na třídní besídce a jiné.

Výdaje kryjí potřebu žáků školy, jejichž rodiče zaplatili členský příspěvek, v opačném případě nemohou být výše uvedené finanční výhody dětem přiznány.

Veškeré prostředky a možnosti sdružení jsou v souladu s účelem, k němuž je sdružení založeno – zajistit spolupráci vedení školy s rodiči žáků.

*Ing. Hana Masáková,
předsedkyně SRPŠ*

Pomáháme lidem žít
s duševní nemocí

Zažíváte vypjaté okamžiky kvůli předvánočnímu shonu? Vypjaté okamžiky jsou pro naše klienty denní rutinou. Proč? Jsou duševně nemocní. Zajímá vás život duševně nemocných? K příležitosti 15. narozenin naší neziskové organizace Péče o duševní zdraví jsme vytvořili nové webové stránky na adrese www.pdz.cz, kde naleznete odpovědi na své otázky.

Již 15 let se zabýváme pomocí lidem s duševním onemocněním a jejich rodinám. Sociální služby poskytujeme na Pardubicku, Královéhradecku, Chrudimsku, Jičínku, Rychnovsku a Orlickoústecku. Organizujeme vzdělávací kurzy nejen pro pracovníky v pomáhajících profesích. Pořádáme osvětové a kulturní akce na podporu společenského povědomí o životě lidí s duševním onemocněním.

*Rubriku připravila
Ing. Ludmila Šulcová*

Kopidlenský kvítek po sedmnácté

Včelaři z kroužku při ZŠ v Kopidlně měli na Kvítku tradičně svůj stánek, kde představovali a nabízeli výsledky své zájmové činnosti.

Možná si ani neuvědomujeme, jak je naše město úzce spojeno s existencí místní zahradnické školy. Nakonec... zveřejněné názory z ankety Když se řekne Kopidlno z posledního čísla našich novin jsou toho dokladem. Že tu máme věhlasnou střední školu, si každý podzim připomeneme při pořádání výstavy Kopidlenský kvítek. Nejen park a škola, ale doslova celé Kopidlno je v době konání v obležení tisíců návštěvníků. To je nejlepší důkaz toho, že naše zahradnická škola přitahuje tolik milovníků přírody.

Letos organizátorům již 17. ročníku Kopidlenského kvítku navíc nahrálo nádherné podzimní počasí, které se stalo tou nejlepší kulisou krásného čtyřdenního setkání. Tak jako každoročně se součástí čtyřdenní akce staly soutěže pro studenty a učně zahradnických oborů z celé České republiky i Slovenska. Ve čtvrtek 24. soutěžících ze šesti škol předvedlo své znalosti ve třech zahradnických disciplínách – v aranžování květin, roubování a poznávání rostlinného materiálu. Květinové vazby na téma dary podzimu hýřily barvami a byly úchvatné.

Návštěvníci si je mohli prohlédnout v rámci sobotní přehlídky, a kdo měl zájem, mohl kytky dokonce získat pro sebe v pořadateli organizované dražbě. Zvítězili mladí zahradníci ze školy v Rajhradě, ale druhým místem se může pochlubit Andrea Paulů a Tereza Josefová z pořádající školy v Kopidlně. V soutěži družstev škol zůstalo Kopidlno v sestavě: Petra Hrušová, Andrea Paulů a Vendula Šormová na pěkném druhém mís-

tě mezi sedmi hodnocenými kolektivy.

V pátek přijaly pozvání do Kopidlna děti ze základních a speciálních škol, aby se utkaly v kláních „Kopidlenský kvíteček“ a „Kopidlenské poupě“, jejichž náplní je soutěžení v zahradnických dovednostech a přírodovědný test. Zvítězily děti ze ZŠ a MŠ V. Vaňka z Bezna. Čest místních zachránila 4. místem Kateřina Hladíková ze ZŠ a MŠ Kopidlno.

Sobota a neděle byly vyhrazeny veřejnosti. Návštěvníci mohli nahlédnout do skvostně vyzdobených interiérů zámku. Letošní expozice se nesla v duchu vzpomínky na významné zahradníky a ovocnáře. K vidění tu byly nádherné podzimní vazby i originální vánoční výzdoba. Je až neuvěřitelné, co dokážou šikovní mladí zahradníci vymyslet, nakombinovat a umně naaranžovat. Po oba dny byl zpřístupněn palmový skleník s bohatými sbírkami subtropických a tropických rostlin. Centrem všeho dění byla sportovní hala. Manekýnky zde během módní přehlídky představily modely i květinové vazby. Zajímavým zpestřením byla prezentace partnerských škol ze zahraničí a také ukázky aranžování květin, které „na živo“ předváděli zdejší studenti a učitelé.

V prostorách zámeckého parku nabízelo své zboží více než sto vystavovatelů a prodejců, kteří představili zejména zahradnický a řemeslný sortiment. Občerstvení pro přichodící opět zajistila zdejší kuchyně oblíbeným zámeckým řízkem. Pomohli jim mladí kolegové z Nové Paky s výrobky budoucích

kuchařů a cukrářů.

Areál školy byl návštěvníkům přístupný i v neděli, jen prodejní stánky byly omezeny pouze na občerstvení.

Za krásný zážitek patří velké poděkování všem pracovníkům Střední zahradnické školy v Kopidlně, v čele s ředitelkou p. ing. Lenkou Noskovou. Kopidlenský kvítek se tak i letos stal velkým svátkem nejen školy, ale celého města Kopidlna. (osu)

V tělocvičně zaměstnanci a studentky školy tvořili kreace z květů podle přání návštěvníků.

Žáci se vydali po stopách rodáků a historie Sobotky

Někteří žáci sedmé třídy a žákyně dějepisného semináře z kopidlenské základní školy se dne 4. 10. 2010 zúčastnili exkurze do Sobotky. S paní zástupkyní ředitele Janou Hladíkovou a paní učitelkou Ilonou Pluhařovou měli velmi náročný program. Hned ráno se vydali se soboteckým básníkem Josefem Jindrou na vycházku po Sobotce po stopách místních rodáků. Dopoledne pak navštívili Šrámkovo muzeum a vyslechli si literární pásmo z básní Fráni Šrámka v podání Josefa Jindry. Žáci sedmé třídy předvedli soboteckým dětem v rámci Týdne knihoven divadelní vystoupení Meliska a vévoda Albrecht, paní učitelka Pluhařová přečetla v rámci autorského čtení ukázkou ze svých pohádkových knížek. Na závěr programu navštívili účastníci exkurze sobotecký Šolcův statek.

A jak zhodnotili návštěvu Sobotky sami žáci?

„Sobotka je městem, kde se narodilo mnoho významných osobností, např. Fráňa Šrámek. O nich nám vyprávěl místní obyvatel, pan Jindra. Jeho vyprávění bylo velice hezké, recitoval nám básničky a řekl mnoho zajímavého.“ (Kateřina Hladíková, 8. B)

„S panem Jindrou jsme chodili po Sobotce, vyprávěl nám mnoho zajímavých věcí. Nejvíce mě zaujal Šolcův statek a dům Fráni Šrámka. Pan Jindra nám přednášel i nějaké básně od Šrámka a Šolce. V knihovně mě to také celkem bavilo. Mám z toho dobrý pocit, protože jsem nevěděla, co všechno skrývá za různě zajímavé a historické věci.“ (Tereza Komárková, 8. A)

„Moc se mi v Sobotce líbilo, až na tu zimu. Divadelní představení bylo obzvlášť skvělé, až na malé drobnosti. Pamětní desky osobností mě tolik nezaujaly jako Šolcův statek, to byl opravdu hezký výlet.“ (Aleška Jeňková, 8. A)

„Ze začátku jsem si myslela, že bych šla raději do školy, ale to se změnilo, jakmile nás paní učitelka Pluhařová seznámila s básníkem Josefem Jindrou. Pan Josef Jindra byl moc příjemný pán a o Sobotce dokázal moc hezky vyprávět. Jelikož jsme měli málo času, moc nám toho neřekl, ale zato jsme si poslechli přenášedelné recitování v podání pana Jindry. Jsem moc ráda, že mám jeho knihu básní. Také se mi líbil Šolcův statek a představení žáků sedmé třídy. Na exkurzi jsme se i pobavili. Byl to příjemně strávený den.“ (Kateřina Knilová, 8. B)

„Exkurze v Sobotce byla velmi zajímavá. Kousek od Sobotky bydlí babička a děda. Pod Humprechtem jsem jezdila s tetou ke koním. Ale nikdy jsem nebyla ve Šrámkově domě ani v soboteckém parku. Nejvíce se mi líbil Šolcův statek. Byl krásně, nově opravený. Po Sobotce nás provedl básník Josef Jindra, který nám přednesl některé básně od Fráni Šrámka i od Václava Šolce.“ (autor anonymní)

zaznamenala Ilona Pluhařová

Kynologický závod ohrozilo počasí. Nakonec byly k vidění pěkné výkony

Je pátek 27. 8. 2010, večer začíná pršet, celou noc pak pořádně leje a nedělní ráno vypadá naprosto stejně. Má se konat VII. ročník kynologického závodu O Pohár města Kopidlno. Přijede vůbec někdo??? Brzy ráno jsou pořadatelé (i s jedním rozhodčím) na místě konání sami. Poháry a ceny jsou připravené, chybí závodníci. Začínáme zvažovat, jestli si všichni nemáme dojet domů pro psy a závod pořádat jako interní. Ve Pševsi je nálada trochu rozpačitá. Pomalu ubývá intenzita deště

se stopou podle zkoušky ZVV1.

Za ustávajícího deště se po prezentaci závodníků a veterinární přejímce mohlo začít závodit. Na letošní závody byli delegováni dva rozhodčí, což nám velmi usnadnilo časové rozložení celého závodu. Pan rozhodčí Dlabola posuzoval od samého rána výkony přihlášených psů stopařů, kterých se letos přihlásilo 13. V této kategorii závodu zadal dvakrát přes 90 bodů (ze 100 možných). Bylo k vidění několik velice kvalitních výkonů,

Quart p. Petrůčka ze ZKO Lomnice n. Popelkou, na druhém místě se umístila fena Peggy p. Ludvíka ze ZKO Turnov, na třetím místě se umístila fena Casandra p. Vlčka ze ZKO Lomnice n. Pop.

V kategorii ZM obsadila 1. místo pí Rybová se psem Amigo z Jaroměře, cena za 2. místo putovala do Nového Bydžova zásluhou feny Lessy pí Vodičkové a na 3. místě byla pí Ludvíková s fenou Posely z Lomnice n. Pop. Jen těsně čtvrtý skončil zástupce naší ZKO p. Ře-

a téměř přesně po roce se i přes nemožné počasí začínají scházet závodníci se svými čtyřnohými kamarády, aby změřili své síly a porovnali dosažené výsledky ve výcviku psů. Letos z důvodů jistě pochopitelných nejsou zastoupeni závodníci z Liberecka – po bleskové povodni mají jistě úplně jiné starosti.

Jako téměř vždy bylo nejpočetněji zastoupeno plemeno německý ovčák, dále své výkony předvedli psi plemen belgický ovčák, RTW, amer. staford, pitbul, boxer, český strakatý pes a také kříženec. Sešli se závodníci ze širokého okolí: z Turnova, Hořic, Jičína, Lomnice n. Popelkou, Chlumce n. C., Nového Bydžova, České Lípy, Semil, Staré Páky, Jaroměře, Jílového a Litomyšle. Pořádající ZKO Kopidlno měla letos dva své zástupce.

Mnozí ze zúčastněných se již stávají pravidelně našimi hosty a odjíždějí velmi spokojeni s úrovní závodu, získanými cenami, připraveným občerstvením a s přátelskou atmosférou, která pokaždé provází celý závod již od nultého ročníku. Toto nám potvrdil letos i druhý rozhodčí, který přijel až z Litomyšle, a dle jeho slov to byl jeden z nejhezčích závodů, které ve své bohaté kariéře posuzoval.

Samotný závod je rozdělen do tří kategorií: první kategorií je poslušnost a obrana podle Základního minima Národního zkušebního řádu, druhou kategorií je poslušnost a obrana podle Zkoušky všestranného výcviku 1. stupně stejného zkušebního řádu, třetí kategorií je soutěž o nejlepšího stopaře

které však díky velmi těžkému terénu bodově mírně zaostaly proti minulým ročníkům.

Zároveň se začátkem posuzování stop, které probíhalo na pozemcích u Bílska, nastoupili na cvičiště psovodi z kategorie ZM, aby byly posouzeny výkony jejich psů v poslušnosti. Tady posuzoval velmi přísně, ale objektivně pan rozhodčí Kmínek. Pětkrát zadal 45 a více bodů (z 50 možných). Plynuje na kategorii ZM navázala poslušnost kategorie ZVV1, kde letos čtyři psi překonali hranici 90 bodů (ze 100 možných). Lze říci, že v obou kategoriích poslušnosti byly k vidění velice pěkné a přesně provedené výkony.

Po kratší přestávce na občerstvení rozhodčích, závodníků i všech pomocníků pan rozhodčí zahájil posuzování nejatraktivnější disciplíny – obrany. Tato část závodů není o tom, že máme strašně zlé a kousavé psy, ale o tom, jak precizně, technicky dokonale jsou prováděny zákusy do ochranného rukávu, jak je pes zároveň ovladatelný a naprosto neútočný vůči klidně se chovajícím ostatním lidem. Body zde jsou strhávány za každou nepřesnost, povel navíc a případnou nepozornost psa. V kategorii ZM bylo zadáno pětkrát více než 40 bodů (z 50 možných) a v kategorii ZVV1 se dvěma psy podařily výkony nad 90 bodů (ze 100 možných). Po skončení posuzování jednotlivých výkonů nastal čas velkého počítání bodů a přípravy na vyhlášení výsledků.

Nejlepším stopařem byl vyhlášen pes

háček se psem Dino.

Nejvyšší kategorií na našich závodech byla kategorie ZVV1, kde se vítězem stal p. Petrůček se psem Quart z Lomnice n. Pop., na 2. místě se umístil p. Hottmar se psem Šido z Litomyšle a 3. byl zástupce ZKO Stará Paka p. Žiga s fenou Nikol. Pí Konůpková z naší ZKO skončila v této kategorii s fenou Odetou na 6. místě.

Předáním cen skončila oficiální část závodů a nastala chvíle pro neméně zajímavou část a tou je každoročně přátelské posezení, při němž se rozebírají a hodnotí předvedené výkony z pohledu závodníků a diváků, vyměňují se zkušenosti, probírají novinky v metodice nácviku jednotlivých cviků a nikdo moc nespěchá domů. Protože když se sejde parta dobrých kamarádů se stejnými zájmy... Prostě příští rok opět poslední srpnový víkend na shledanou!!!

Na úplný závěr patří naše poděkování sponzorům, s jejichž pomocí byly zajištěny pěkné ceny pro všechny účastníky závodu: město Kopidlno, Delikan, s. r. o., Jiří Linek, Aveflor, a. s., Budčevs, chovatelská stanice něm. ovčáků z Likonu a členové ZKO Kopidlno. Zvláštní poděkování patří p. Havránkovi ze Pševse, který nám umožnil tak jako v minulých letech pro tento den napojení na elektřinu z vlastní domácnosti.

Rozsáhlou fotodokumentací z tohoto závodu si můžete prohlédnout na www.zkokopidlno.estranky.cz

Za ZKO Kopidlno Ludmila Konůpková

Letečtí modeláři i přes nepřízeň na soutěžích ani letos nezklamali

Členové kopidlenského leteckomodelářského klubu mají za sebou další sezonu. Sice nebyla tak úspěšná jako ta loňská, ale i tak byla plná nejruznějších soutěží a úspěchy se dostavily také.

Již od ledna jsme se pravidelně účastnili seriálu soutěží Východočeské ligy pořádané kluby Hořice, Nová Paka a Hradec Králové a od února jsme i my začali pořádat seriál 8 soutěží Kopidlenská liga. Též jsme uspořádali ve spolupráci s jičínským K-klubem školení rozhodčích volných kategorií. Hlavní zaměření činnosti klubu je práce žákovského kroužku. Právě pro děti a mládež do 18 let jsme uspořádali okresní a krajské přebory kategorií volných větroňů. Bohužel na okresu Jičín již v žákovských kategoriích působí pouze dva kluby, a to Kopidlno a Nová Paka. To je bohužel smutná skutečnost. Velká konkurence méně náročných koníčků a počítačových her je skutečně dost znát. Na krajské úrovni je situace přece jen o něco lepší, a tak hezké souboje byly k vidění na krajských přeborech v Hořicích. Celkem bez problémů všichni naši žáci nalétali postupové limity a zajistili si tak postup na mistrovství ČR. Krajským přeborníkem v kategoriích A3, F1H, F1A a H se stal František Zajíc mladší. Být přeborníkem kraje hned ve čtyřech kategoriích je opravdu úctyhodný výkon. Druhá místa ještě připojili Vojta Tichý v kategoriích A3 a H, Petr Pelant v kategorii F1H a třetí byl ještě Radek Knížek v kategorii F1H. Na mistrovství ČR mládeže jsme v září jeli až do jihočeského Všechova u Tábora. Byla to soutěž pravdy.

Ráno mlha, že nebylo vidět na pár metrů. Postupně se sice začala rozpouštět, ale sluníčko nemělo ještě tu správnou sílu, takže

najít stoupavý proud byl problém. Každý z našich žáků v prvních kolech nějaké ty vteřiny ztratil, a boj o medaile byl najednou velmi daleko. Pouze vyrovnaně létající Fanda Zajíc se držel mezi první pětkou v kategorii F1H. V posledních kolech si slabší chvilky vybrali i soupeři, a tak Fanda nakonec obsadil velmi pěkné třetí místo.

V seniorských kategoriích jsme na mistrovství ČR letos výrazné úspěchy neslavili. V kategorii A3 skončil Milan Šafler na 10. místě a Fanda Zajíc starší na 11. místě. Lepší už to bylo na tradičním prestižním seriálu soutěží Pražská liga, kde 1. místa získali Fanda Zajíc ml. v kategorii A3 a F1H žáků a Milan Šafler v kategorii A3 seniorů.

Celkem jsme se letos zúčastnili 35 soutěží po celé republice a skoro vždy jsme se vrátili s diplomy za čelné umístění. Modelářský koníček je náročný na čas i peníze, šikovnost rukou i fyzickou kondici. Snažíme se však díky finančnímu příspěvku města Kopidlno udržet náš žákovský kroužek přístupný pro veškeré zájemce. Vždyť finanční poplatek člena 3 Kč za schůzku je skutečně symbolická částka, a to ještě cestování na soutěže je zdarma. Volná místa v kroužku stále jsou, a tak zveme další zájemce mezi nás. Schůzky kroužku jsou každý pátek od 15 hodin ve školní dílně pod vedením zkušených modelářů Vaška Krejčíka a Fandy Zajíce staršího.

Ing. Milan Šafler, vedoucí LMK Kopidlno

Kopidlno hostilo oráče z celé republiky

Nejlepší oráči z různých koutů Čech i Moravy se v sobotu 11. září 2010 sjeli do Cholenic u Kopidlna, aby poměřili své dovednosti při 37. mistrovství republiky v orbě pluhem a v orbě koňmi. Svou důležitou úlohu při soutěži mělo ale i Kopidlno, a to díky zahradnické škole, která účastníkům klání zajišťovala ubytování a program. V Kopidlně na náměstí také o sobotním ránu startoval průvod koňských spřežení a traktorů. Oči přihlížejících potěšily zejména vyzdobené historické povozy.

Zručnost oráčů jak za volanty traktorů, tak u koňských pluhů pak mohli návštěvníci sledovat na pozemcích společnosti Perseus Běchary v Cholenicích. K atraktivním diváckým zážitkům patřila zejména orba koňských

spřežení, kde vedle výkonu hrála roli i například pestrost postroje tažných zvířat.

Mistrovství pořádané Společností pro orbu ČR hostila zahradnická škola v Kopidlně, jejíž ředitelka Lenka Nosková také první naorávkou soutěže odstartovala.

Vítězství z 37. klání si z Cholenic odvezl v kategorii klasický pluh Václav Milík z týmu FUCHS OIL N+N Zetor, kategorii otočný pluh dominoval Aleš Malý z týmu střední školy Zábřeh a mezi juniory ohodnotili rozhodčí nejvyšším počtem bodů výkon Michala Ondry z týmu Strom Praha. Mezi koňskými spřeženími dosáhl v kategorii klasický pluh nejlepšího výsledku Zdeněk Musil z Hodějic u Slavkova, s otočným pluhem se nejlépe vypořádal Jiří Daněk z Dobročovic. (kl)

Výlet do starých časů díky soutěži v orbě

Když jsem zjistil, že kopidlenská zahradnická škola připravuje mistrovství republiky v orbě koňmi i traktorem, byl jsem potěšen. V duchu jsem se myšlenkami vrátil do svých mladých let. V životě jsem měl totiž možnost vyzkoušet a vychutnat si obě. Snad ještě více přilnul člověk k přírodě tou prací s koňmi. Byla to do určité míry dřina. V parném létě z koní i z člověka kapal pot, na podzim, kdy byly často již plískanice, rozbahněné pole a krátký den, tak se oralo přes poledne, aby se práce do zámruzu stihly. Ta práce na vlastním dělala z lidí i pravé vlastence s rovným charakterem. Nedalo se nic ošidit, neb na poctivé práci byla existence a budoucnost tehdejšího hospodáře.

Postupem času začala nahrazovat tvrdou práci zemědělců mechanizace. Po nástupu JZD se zvětšovaly hony a byla možnost lépe stroje využívat. Židovické družstvo zakoupilo v padesátých letech Zetor Super 35 HP, který jsem přivezl z Brna po vlastní ose a byl mi přidělen na práce. Byl to na tu dobu ohromný pokrok, neb jsem s ním nejprve musel posekat za pomoci samovazu a pomocníka Ládi Šturmy celou plochu obilovin. To do té doby zajišťovaly pomocí různých sekaček desítky párů koní a krav a mnoho lidí, mnohdy i sekaččí kosami. Když byly mandele z pole odvezené, tak začala vlastní orba – podmítka pomocí pětiradlicového pluhu na hloubku kolem 10 cm. Pluhy v tu dobu byly ještě dosti poruchové, hlavně mechanické zvedání pomocí provazu. Traktorem jsem musel zajišťovat ještě jiné práce na poli a dopravu na silnici. Když se blížil podzim, tak bylo nutné provést orbu pro setí obilovin, zimní orbu pro okopaniny. Ta se prováděla již jiným pluhem (tříradlicovým) hlouběji. Postupně se stroje zdokonalovaly, až se to dostalo na dnešní dobu, kdy již většina výkonných strojů má klimatizaci a je řízena pomocí počítače. Z toho je zřejmé, že i obsluha na takovém stroji má jiné starosti než na stroji jednoduchém.

Ze životních zkušeností však pozoruji, že dokud jsme v té přírodě společně pracovali, společně jsme ji chránili a vylepšovali, tak jsme byli snad tou správnou její součástí. Ono v životě je asi vždy něco za něco. Na vesnici nám těžkou práci lidí nahradily stroje, začal však duchovní úpadek mezi lidmi, ale začal i úpadek vztahu k půdě – zemi, která je naší matkou živitelkou. Lidé postupně odcházeli do měst, obecné školy nemají děti, odešli tudíž i ředitelé škol, kteří byli nositeli kultury a inteligence na vesnicích. Začal nesmyslný a bezohledný shon po majetku, vzájemná solidarita a lidskost se vytrácí. Přírodní zákonitosti jsou porušovány a příroda se na nás již začíná zlobit.

Je potěšující, že paní ředitelka zahradnické školy měla nápad alespoň symbolicky zajistit možnost široké veřejnosti vrátit se do starých, snad zlatých časů, alespoň na jeden den. Nebyla to práce lehká, to jsme mohli posoudit my, kteří jsme se přijeli podívat na oráče a ze srdce jim fandit. Byla to ukázka přístupu k přírodě pro zájemce z celé republiky, ale byla to i krásná vizitka pro paní ředitelku, její pomocníky, pro město Kopidlno ale i pro Cholenice.

Antonín Erben

Jak se léčilo hudbou v Židovicích

Když tak člověk přemýšlí nad tím, proč jsou ti lidé v dnešní době vzájemně tak nsnášenliví, tak má snahu pro zlepšení něco udělat. Starý člověk již ví, že ten život na Zemi je velmi krátký, spíše jen jako sen, a záleží jen a jen na nás lidech, jak si dokážeme ten čas vzájemně zpříjemňovat a neb naopak. Já již mám dosti zkušeností z minulých let, kdy lidé museli těžce pracovat mnoho hodin denně, ale na společnou zábavu si vždycky čas našli. Oni žili nejen pracovním životem, ale i duchovním životem, který dělá z lidí lidi. Uměli žít dle přírodních zákonitostí. Když jezdil Karel Vacek na své koncerty do Vysokého Veselí, tak jsem takřka každý navštívil. Ty jeho písničky mluvily z přírody. On také vyprávěl, jak chodil po polích a lesích, dělal si poznámky a doma to pak doladoval. Ti skladatelé měli od Boha schopnost dokazovat nám, že všechno souvisí v přírodě se vším a my jsme její důležitou součástí.

Dnešní doba je však úplně jiná. Vzájemná solidarita a komunikace mezi lidmi takřka vymizely. Rozhodli jsme se proto na zastupitelstvu obce, že se pokusíme společně něco udělat pro vzájemné zlepšení mezilidských vztahů. Máme zde krásnou sokolovnu, kterou postavili a plně využívali naši předkové. Nyní zde žije málo lidí, a tak jsme se rozhodli nabídnout sokolovnu široké veřejnosti. Nebylo to lehké rozhodnutí, neb víme, že většinu lidí pohltila moderní technika, která si z nich udělala pohodlné domácí otroky. Když jsme se ptali známých, jestli budou chodit do Židovic na plánovanou sobotní odpoledne s dechovou hudbou, tak většina řekla, že ano a že se již těší. Když jsme však o Velikonočních začali, tak z těch oslovených jich bylo velmi málo, přijelo nám ale mnoho lidí z širšího okolí. Těm se v sokolovně velmi líbilo,

vznikla krásná atmosféra, takže jsme mohli pokračovat o dalších sobotách. Postupně jsme získávali vzájemné přátelství z různých i vzdálenějších míst, takže jsme se již na sebe těšili. I kapely, které se u nás vystřídaly, velmi přátelsky zapadaly do našeho hezkého prostředí a vztahů a říkaly mi při loučení „my bychom si chtěli u vás zase někdy zahrát“. Celkem se u nás vystřídalo 12 kapel a sešli jsme se 18krát.

Místních lidí a ani z okolních vesnic mnoho nechodilo. Spíše jezdili z okolních měst i z Jičína, ti říkali, u nás něco podobného nemáme. My jsme měli velké štěstí na lidi, kteří nám velmi fandili a pomohli nám celou akci po celý rok udržet na velmi dobré úrovni.

Poděkování si zaslouží pan Mojmír Hloušek, paní ředitelka Nosková, paní redaktorka Kaňková, pan Luboš Zelinka, přítel Suchoradský a místní ženy za úklid sálu. Při zajišťování autobusu nás podpořilo město Kopidlno, obec Cholenice a obec Běchary. Obec Židovice měla však největší zásluhu, že jsme mohli vůbec s tímto projektem začít a úspěšně ho dokončit. Je to velký úspěch všech, kteří se podíleli na této léčebné akci a pravidelně ji navštěvovali. Poznal jsem, že pomocí hudby si můžeme vytvářet krásné prostředí a rozšířit přátelství s dobrými lidmi. Odměnou nám zůstaly krásné vzpomínky a úvaha o dalším podobném pokračování.

Antonín Erben

Černobílá tradice slaví v Kopidlně 40 let trvání

Letos je tomu již 40 let, co byl na Základní škole v Kopidlně založen šachový zájmový kroužek. Pracuje bez přerušení a za dobu jeho trvání jím prošlo několik stovek žáků, kteří Kopidlnu proslavili na turnajích po celé republice. Doba vrcholných výkonů a slávy je už sice dávno pryč, přesto kroužek stále aktivně pracuje a vychovává stále nové zájemce o královnu všech her. Každý týden kroužek navštěvuje více než 20 dětí, které mezi sebou měří své schopnosti a důvtip na 64 polích šachovnice, za pomoci 32 figurek. Od začátku až do dnešních dní se jim věnuje paní učitelka Jaroslava Suchoradská.

V těchto dnech se členové kroužku účastnili okresního kola přeboru škol, který pořádá šachový oddíl Jiskra Hořice a ZŠ Hořice Na Daliborce 1. prosince 2010, v místní sokolovně. V konkurenci sedmi družstev obsadilo družstvo starších žáků 3. místo, v sestavě: Miloš Kovář, Tereza Komárková, Radek Kemr, Josef Kraus a Martin Brož.

Prvé turnajové zkušenosti tu také sbíralo mladičké družstvo žáků 1. stupně ZŠ, které hrálo v sestavě: Aleš Fejfar, Petra Štučková, Klára Knížková a Lucie Přenosilová. (osu)

Úspěšnou a nadějnou hráčkou je Adéla Kovářová.

K těm nejmladším, ale nejbojovnějším členům kroužku patří Aleš Fejfar.

LIBOR STRNAD

- Dokončovací stavební a výškové práce
- Malířské práce v interiéru
- Nátěry a opravy fasád, pískovců, betonu, střech, mytí fasád
- Nátěry a nástřiky konstrukcí, výškové práce
- Zateplení objektů – domů, chat, chalup

U Cihelny 620
507 32 Kopidlna
tel.: +420 777 054 083

Týden knihoven v Kopidlně

Městská knihovna v Kopidlně se připojila k celorepublikové akci Týden knihoven. Naše knihovna nabízela pro uživatele řadu možností, pro děti tajenky a kvízy, pro školy besedy a někteří čtenáři se mohli zaregistrovat do konce roku zdarma, proběhla burza knih a nadále pokračuje nahlížení do kronik města. Celkem se akcí v Týdnu knihoven zúčastnilo 160 návštěvníků a 25 využilo přístup na internet. Registrace zdarma využilo 12 čtenářů. V Týdnu knihoven nás navštívila i škola z Běchar. (rk)

Studenti se učili vyhledávat v informačních zdrojích

V týdnu knihoven navštívili knihovnu žáci ZŠ Kopidlno. Pro nižší ročníky proběhly besedy na různá témata, např. spisovatelé pohádek, jak se chovat ke knihám a seznámení s knihovnou. Na závěr každé besedy proběhly soutěže a někteří si zahráli pohádkového milionáře. Pro vyšší ročníky jsem připravila besedu na téma vyhledávání v informačních zdrojích.

Na začátek jsem jim položila pár otázek: „Co je informace?“, „Co je dokument?“, „Co je online katalog?“, „Co je lístkový katalog?“ a přiblížila je tak k danému tématu. Studenti dostali čtyři úkoly, vyhledat knihy v online ka-

talogu knihovny, vyhledat knihu podle MDT, vyhledat knihu na regále podle autorského stavění a vyhledat knihu v lístkovém katalogu. Myslím si, že největším problémem bylo manuální vyhledávání v lístkovém katalogu podle abecedy. Na druhou stranu musím studenty pochválit za vyhledávání v online katalogu knihovny. Z pohledu knihovnice hodnotím tyto besedy jako zdařilé, někteří žáci a studenti opětovně přišli a společně jsme dané téma dopodrobna zkonzultovali. Některé názory studentů si můžete přečíst v KL na následujících řádcích.

Romana Komárková

Co řekli účastníci besedy

V kopidlenké knihovně se mi to moc líbí, protože jsem se dozvěděla mnoho dalších věcí. Některé pojmy jsem nevěděla a právě ty pojmy už vím, a ty pojmy, které jsem věděla, tak k těm jsem se dozvěděla víc. Už vím, kde mám hledat například některé knihy a časopisy, a kdyby ne, tak mi za prvé v knihovně poradí nebo budu hledat v on-line katalogu nebo v lístkovém katalogu, který v naší knihovně samozřejmě máme. Víím, co je to MTD – mezinárodní desetinné třídění. Minus knihovny je v tom, že je tam málo místa, ale to pevně doufám, že to vylepší. Jinak bych nic neměnila.

Vždy, když do knihovny přijdu, skoro nic nevím a naopak, když odcházím, vím toho až moc.

Klára Chaloupská, žákyně 7. třídy

V pondělí jsme šli do kopidlenké knihovny na besedu s paní knihovnicí Komárkovou. Tam jsem se dozvěděl, že existuje on-line katalog a lístkový katalog. Také jsem zjistil, že je beletrie, ale o naučné literatuře jsem už slyšel. Zjistil jsem, že dokumenty nejsou jen v televizi, ale i v různých knihách a spisech a že se v nich hledá podle příjmení autora.

Já do knihovny moc nechodím, takže pro mne bylo všechno nové a něco z toho jsem nepochopil, protože jsem nestíhal všechno pobrat. V řešení úkolů jsem měl trochu chaos, protože jsem nevěděl, kde co je.

Adam Kačírek, 7. tř.

V pondělí jsme při hodině českého jazyka šli na besedu do knihovny.

Po příchodu do knihovny jsme si vylosova-

li do dvojice jedno číslo. Potom jsme dostali úkoly, které jsme měli splnit. Já jsem byla s Ivetou. Musely jsme najít knihy o literatuře podle mezinárodního desetinného třídění. Úkol jsme úspěšně splnily a šly na další. V on-line katalogu jičínské knihovny jsme hledaly knihy od Jiřího Žáčka. Pak jsme šly na další úkol, který byl pro nás obtížnější. Měly jsme najít podle beletrie knihu Edudant a Francimor, jenže jsme nevěděly, kdo ji napsal. Tak jsme hledaly v on-line katalogu. Díky němu jsme tuto knihu našly. Další úkol byl, že máme najít v lístkovém a jmenném katalogu spisovatele Bohumila Říhu. Nakonec jsme ho našly.

V knihovně se mi líbilo. Bylo to poučné, ale i zábavné. Určitě se mi to bude hodit na střední škole. Do včerejška jsem nevěděla, že existuje nějaký on-line katalog, který mi ulehčí práci s hledáním knih a autorů.

Zuzana Jarošová, 9. tř.

Včera jsme byli se školou v kopidlenké knihovně. Vysvětlili jsme si důležité pojmy. Informace je nezpracovaný údaj a dokument je zpracovaný. Naučná literatura se dělí podle mezinárodního desetinného třídění. Beletrie jsou zase pohádky, romány, prostě zábavná literatura. On-line katalog najdeme na internetu a najdeme v něm pomalu všechny knihy. Beletrii hledáme v knihovně v regálech podle začátečního písmene v příjmení spisovatele. Můžeme hledat ještě v jmenném a lístkovém katalogu. Stavění knih v knihovně je vždy podle začátečního písmene v příjmení spisovatele či spisovatelky.

Líbilo se mi tam. Jediné, co jsem věděla,

Pár otázek a odpovědí z knihovnického prostředí

Co je informace? – Informace je sdělený poznatek.

Co je dokument? – Dokument je informace uložená na informačním nosiči.

Co je MDT? – Mezinárodní desetinné třídění je univerzální mezinárodní selekční jazyk, který slouží k vyjádření obsahu dokumentu.

Co je online katalog? – Je to veřejně přístupný knihovní katalog, je aktualizován a doplňován o novinky.

Co je lístkový katalog? – Je to tištěný katalog řazený podle abecedy, nabízí knihy, které vlastní knihovna.

je stavění knih a vyhledávání beletrie v regálech.

Veronika Marková, 9. tř.

Včera nás paní učitelka vzala místo hodiny češtiny do knihovny, kterou vede paní Komárková. Posedali jsme si vedle sebe do jedné místnosti a poslouchali. S paní knihovnicí jsme se bavili o věcech, jako že informace je vlastně nezpracovaný údaj a dokument je informace zpracovaná třeba na papíře. Nebo nás poučila, že na internetu je také takový on-line katalog, kde si můžeme najít všechny knihy, které jsou v knihovně k dispozici. Poté nám řekla zadání práce, kterou si pro nás připravila. U této příležitosti nás ještě seznámila s listinou, která se nazývá mezinárodní desetinné třídění. To nevím, co je to, ale to nevadí. Při programu v knihovně jsem se velice pobavil a bylo to moc poučné pro mě a pro mé spolužáky.

Jan Wajs, 9. tř.

Kocourek v cirkusu, 3. část: Setkání s novou rodinkou

Charlie šel nejprve do obývacího pokoje. Tam mu do očí padla starořecká nástěnná maska, vyřezaná z bambusových kmenů. „Ta maska vypadá jako ten ředitel cirkusu. Brrrrrrr!“ ušklíbl se kocourek a šel dál.

Z obývacího vedly dveře do té nejlepší, pro Charlieho nejvoňavější místnosti, do kuchyně. Jakmile přišel k velkému stolu, jeho nosík zavěšil cosi neznámého. Charlie šel a šel po té vůni se zavřenýma očima, a když je otevřel, zjistil, že má svoji malinkou hlavičku uvnitř nádivky, která byla včera k večeři. „Jak tohle může někdo jíst. Vždyť je to tak odporné. Já bych to nikdy do pusinky nestrčil,“ říkal si kocourek a odešel nejbližšími dveřmi.

Prošel velkou halou a dostal se až do ložnice. Najednou uviděl cosi neznámého viset z postele. „Co to může být?“ divil se kocourek, „je to snad chobot slona Tima? Nebo ocas opice Julči? Jdu to prozkoumat,“ řekl si Charlie a šel na výzvědy.

Přistoupil k posteli a očišťoval tu neznámou věc. Očišťoval ji, pozoroval a najednou se do ní zakousl. „ÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!“ zakřičel kdosi pod peřinou. Byl to tenký hlásek Tomášovy ženy, Moniky Králové. Monika pracovala jako učitelka ve škole. Učila na druhém stupni matematiku a zeměpis. Tomáš s ní žil už osmnáct let a pořád se navzájem milova-

li. A také nesmíme zapomenout na jejich dvě děti, jedenáctiletého chlapce Jakuba a sedmiletou holčičku Martinku.

Tomáš šel toho dne hledat novou práci, protože, jak už víme, odešel, no vlastně utekl, z cirkusu a teď nemá kde pracovat. Hledal už snad všude, ale pořád žádnou práci najít nemohl.

Mezitím Monika volala na celý dům: „Děti, vstaňte, jinak přijдете pozdě do školy,“ volala Monika na své zlobivé děti, „pospěšte si, za chvíli máte být ve škole. Snídani a svačinu máte už hotové. Tak si pospěšte. Nebudu vás z té postele vyhánět.“ Najednou se ozval Jakubův hlas z horního pokoje. „No jo, vždyť už jdeme. Nemusíš hned po ránu křičet.“ Monika se otočila a povídá: „Tak poslouchej mladé, když jsi puberták, to ještě neznámá, že na mě budeš takhle povykovat. A co Martina, už vstává?“ Jakub zavolal na svou sestru. „Martino! Budíček.“ – „No jo, už lezu,“ řekla Martina ze svého pokoje.

„Mami! Co je to za kočku u vás v ložnici?“ ptala se zvědavě Martinka a Jakub se hned přidal. „Jo to je pravda. Máte tam nějakou izraelskou kočku. Co je to za druh?“ Monika hned sáhla po atlasu koček. „No, co je to za druh,“ řekla Monika, „to opravdu nevím. Ale vím, že je to kocourek a jmenuje se Charlie.“ „Cože? Charlie?“ řekli jednohlasně Jakub

a Martina. „Jmenuje se jako náš strýc z Plzně. No jo, kdy vlastně zase přijedou?“ zeptala se Martinka. Monika se poškrábala na hlavě a řekla: „To ti nepovím. Ani já nevím, kde je mu konec. Vždyť vy víte, že cestují všude po světě a hledají nové exotické rostliny na onemocnění kloubů. Teď by měli být někde tady,“ řekla Monika a ukázala na stranu 6 ve velkém atlase světa. Její prst ukazoval na ostrov zvaný Bora Bora. Otočila se, koukla na hodinky a vykřikla. „Pane bože! Vždyť jdete pozdě!“ – „A ty nejdeš do školy? Vždyť jsi učitelka a ta má být ve škole,“ osopil se na svou maminku Jakub. „Já mám dnes volno,“ odpověděla, „musím zajet k babičce Věře vyměnit záclony. Takže nikam nejdu.“ Martina se podívala a zeptala se: „A to máme jít pěšky? Vždyť nás každé ráno vozíš do školy.“ – „No vidíte, tak se dnes projdete na čerstvém vzduchu. A upalujte, protože už zvonilo,“ řekla Monika dětem na rozloučenou.

„Tak ahoj, mami, a uvidíme se po škole,“ volaly děti. Monika si však náhle vzpomněla, že jde s Martinou ke kadeřnici do salonu Bugy bugy, a tak na ni volala: „Martino, ne abys šla sama ze školy. Jdeme ke kadeřnici, tak na mě ve škole počkej!“ Ale Monika nevolala dost hlasitě, takže ji Martina neslyšela. (pokračování příště)

Lucie Maxianová, 9. třída ZŠ Kopidlno

Když se řekne Kopidlno...

V předcházejících číslech Kopidlenských listů jsme oslovili řadu známých lidí z různých koutů republiky, aby se s námi podělili o to, co je jako první napadne, když se řekne Kopidlno... Tentokrát opět vybíráme další z řady reakcí, které se sešly na našem redakčním stole.

Pavel Šubr, starosta Lázní Bělohradu:

Kopidlno mám v minulosti spojeno jednak s hokejovými zápasy s týmem Lázní Bělohradu, později se stavbou cukrovaru, tradičním během 17. listopadu, na kterém jsem několikrát startoval, či dnes s cestami do Prahy a průjezdem vaším městem. Nemohu také zapomenout na zahradnickou školu, jejíž žáci pravidelně vysazují květinovou výzdobu v našem městě, za což bych jim chtěl poděkovat i na stránkách Kopidlenských listů.

Petr Soukup, starosta Libáně:

Jako člověku žijícímu pouhých sedm kilometrů od tohoto města se mi pod tímto pojmem vybaví několik jak negativních, tak i pozitivních myšlenek. Z těch prvních je to například poněkud „šedé“ ponuré město s dominantou torza cukrovaru. Tento pocit je však spíše pocitem z minulosti. Současné Kopidlno vnímám jako systematicky se rozvíjející město, žijící bohatým společenským a kulturním životem. Symbolem města je pro mě Kopidlenský kvítek a Hilmarovo Kopidlno. Jako starosta sousedního města plně chápu problémy a těžkosti, se kterými se musí vedení Kopidlna při své každodenní práci potýkat. Přesto však je po dlouhé době tato práce ve městě opravdu vidět. Přejí všem zastupitelům

v jejich nelehké práci mnoho úspěchů a všem občanům Kopidlna spokojenost a trpělivost, neboť každá změna chce svůj čas.

Miroslav Uchytíl, radní Královéhradeckého kraje:

Vaše městečko mám rád, jezdím přes vás na hory anebo na kole do Dětenic. Na náměstí máte výbornou zmrzlinu, a taky moc vzpomínám na svoje mládí, kdy jsem k vám jezdil jako čundrák-vandrák s kytarou na zádech na Banjo Jamboree. Vládla zde super nálada, hrála se úžasná muzika a večer ta děvčata...

Malá města mají své kouzlo a jsou většinou soběstačná. Jsou také spádovým centrem kultury, sportu a dalších volnočasových aktivit pro okolní vesnice. Dokonce se domnívám, že i nejslavnější Čech Jára Cimrman ve vašem městě pobýval, jenom to ještě není objeveno. U nás v Chlumci nad Cidlinou, v oblasti „Na Františku“, například vypěstoval speciální odrůdu jablka, tzv. „Černou renetu - Renetos Negros“. Slupka zralého plodu byla úplně černá, takže i na barevné fotografii by vypadala jako foto černobílé. Místním pěstitelům se příliš nelíbila, hlavně ženám, ačkoliv renety měla celkem lahodnou chuť, působila pohřebně anebo shnilé. Proto nebyla dále množena a Jára C. na naše město celkem zanevřel, ačkoliv se ho vehementně zastával věhlasný pomolog Říha, chlumecký významný rodák, udržující styky i s ruským carem Mikulášem.

Pavel Matějovský, ředitel Gymnázia a SOŠ pedagogické Nová Paka:

Co se mi vybaví, když se řekne Kopidlno: „Ko-

pidlenský kvítek“, který s celou rodinou každoročně navštěvuji, krásná paní ředitelka zahradnické školy paní Nosková. Ordinance MUDr. Lubomíra Klímy, který je od mých 18 let mým ošetřujícím lékařem. František Matěj Hilmar – jeden z členů slavného novopackého rodu Hilmarů (vím, že většinu života prožil právě v Kopidlně). A pak se mi taky (bohužel) v podvědomí vybaví název nedaleké obce Keteně, kde před čtyřmi lety dnes již známý gauner Cimbál zavraždil absolventku naší školy, kterou jsem čtyři roky učil, Ditu Joudalovou.

Jaroslav Šmíd, šachista:

Vybavují se mi vzpomínky na šachové turnaje mládeže – Velké ceny ČR, které jsem hrál před čtvrtstoletím (to to leti), a na těchto turnajích hrálo velké množství hráčů a hráček z Kopidlna, kteří se umísťovali v popředí. Pamatuji si jedno jméno: Jan Knížek, který hrával za Rožďalovice, pro mne neznámá vesnička, ale nějak mi to její jméno utkvělo v paměti dodnes. Je jistě škoda, že u šachu zůstala jen velmi malá část z těch, kteří kroužkem prošli.

Juraj Thoma, primátor Českých Budějovic:

Přejí všem kopidlenským občanům, aby byli na své město pyšní! A aby se také každý svou měrou přičinil o to, že – KDYŽ SE ŘEKNE KOPIDLNO – člověku okamžitě vytane na mysli, že je to dobré místo pro život. Současně všem v Kopidlně přeji dobrý rok 2010 a zvu Vás na návštěvu jižních Čech a jejich krajského města, jež si v letošním roce připomíná 745 let od svého založení Přemyslem Otakarem II.

Anketu připravil (osu)

Mažoretky otevřely druhé desetiletí

Naše mažoretky vpochoďovaly letos již do druhého desetiletí. Za tuto dobu se v kroužku vystřídalo mnoho šikovných dětí. Každý rok jsme se poušteli do soutěží a nikdy jsme se za svoji práci s dětmi nemuseli stydět. Velkou oporou celému kroužku byli vždy rodiče. Podporovali své děti a stáli v publiku při soutěžích.

Nejenom podpora rodičů, ale i podpora města a Královéhradeckého kraje nám v našem sportovním nadšení vždy pomáhala. Finanční dary hejtmána Královéhradeckého kraje, pana Bc. Lubomíra France, velká podpora našeho města formou grantů a v nemalé míře podpora našeho dnes již senátora za Jičínsko a Nymbursko, pana Ing. Josefa Táborského, který se vždy aktivně zajímal o činnost kroužku. Toto nám v nemalé míře umožňovalo kroužek rozvíjet. Vždyť pořízení kostýmů, cesta autobusem a nebo nové botičky, to nejsou malé finanční částky. Soustředění, odborná školení a lektori, kteří se děvčatům věnují v baletu a taneční přípravě, nejsou také zdarma. Jsou však důležitou součástí přípravy dětí na kvalitní zvládnutí náročných prvků, které porota hodnotí, a tím se kvalifikujeme do nejvyšších soutěží.

V příštím roce se opět setkají mažoretky v druhém ročníku nové soutěže pro mažoretky „Kopidlenské kopýtko“, která v loňské premiéře nadchla malé mažoretky z okolí. A proto se na naši soutěž chystají nejen loňští soutěžící, ale o soupeření v Kopidlně se letos zajímá více skupin.

Pravděpodobný termín konání je určen na neděli 27. 3. 2011. Opět bychom rádi jako loni spolupracovali při této soutěži s místním Sokolem a kulturním výborem města Kopidlna. Další spolupráci chceme navázat se zahradnickou školou a v jejích prostorách uspořádat nominaci skupin na mistrovství republiky mažoretek v dubnu 2011. Věřím, že se tyto akce našim spoluobčanům budou natolik líbit, že si nenechají ujít ani jednu kategorii.

Proto uvítáme do našich řad všechna sportovčivá děvčata z blízka i z daleka. Dojíždějí k nám děti z Bydžovska, z Dětenic, z Rožďalovic a z Libáně. Věřím, že se ještě další děti přihlásí. Nejkrásnější jsou ty nejmenší. Doufám, že se na jejich vystoupení už těšíte, vždyť ony pečlivě nacvičují každý krůček. V naší soutěži se představí jako malé baletky.

Eva Chaloupská

Fejeton (nejen) psí

Nepatřím k lidem, kteří už od podzimu vyhlíží na obloze sněhové mraky, od září chystají zimní výbavu na hory, mažou lyže, netrpělivě sledují zpravodajství, a jak jen někde spadne trocha sněhu, balí batoh a jedou si užívat. Zjevně jsem se narodila ve špatném klimatickém pásu, protože má ideální představa o počasí je pokud možno nad pětadvacet stupňů a sluníčko přes celou oblohu – a to nejlépe po celý rok. Zimu trávím prohlížením katalogů cestovních kanceláří a okřívám při pohledu na prosluněné pláže a tropickou vegetaci. Z křupání čerstvého prašanu pod nohama mi trnou zuby a z té protivné bělosti všude mě pálí oči. Kdyby mi někdo nabídl možnost přestěhovat se na tichomořský ostrov a žít se lovem škeblí – z fleku to беру!

Jeden z mála důvodů, který mě v zimě dostane ven, je – samozřejmě mimo cesty do práce a z práce a nakupování – venčení našeho čtyřnohého miláčka Rikiho. Jeho toužebným pohledům skrz balkónové dveře, výmluvnému postávání pod věšákem, na němž visí vodítko, tahání za nohavici směrem ke dveřím a pochopitelně také jeho biologickým potřebám nelze odolat. Navléknu na sebe co nejteplejší svetry, teplé ponožky, do kapsy u bundy strčím pár piškotků a dva tři sáčky na „psí produkty“ a jdeme řádit. Totiž – Riki rád v zasněžených polích a já většinou ztuhle postávám a házím mu, k jeho obrovské radosti, sněhové koule, které se pak snaží najít v závějích. Soužití s pejskem, zvláště pak na sídlišti, s sebou prostě přináší spoustu radostí i povinností, a to nejen v zimě.

Povinnosti vůči svým mazlíčkům si uvědomuje většina „pejskařů“. Venčí je, češou, krmí, hrají si s nimi, koupou je. S těmi povinnostmi, které z chování pejska plynou vůči ostatním, je to bohužel trochu horší. Jít například potmě po některých chodnících v Kopidlně je vysloveně riziková záležitost – možnost, že si „našlápnete“, je tak padesát na padesát. Asi nejzrádnější je v tomto směru chodník kolem protihlukové stěny k sídlišti. Letos na jaře, když roztála sněhová nadílka, zjevila se nadílka zcela jiná, a to přibližně na každých pěti metrech.

A pustit dnes děti na sídlišti na trávník si troufnou jen otrlí jedinci.

Proto bych chtěla všechny své kolegy pejskaře poprosit o ohleduplnost vůči ostatním. Mikrotenový sáček se bez problémů vejde do kapsy, shýbnout se také nedá tolik práce a cestou ho hodit do koše nebo kontejneru už vůbec ne.

Přeji všem lidem i pejskům krásné Vánoce a čistý nový rok!

Jarmila Nováková

K ŘÍJNOVÉMU VÝROČÍ vzniku samostatného československého státu položil starosta města Petr Albrecht vzpomínkové věnce k pomníku T. G. Masaryka u základní školy a k pomníku padlým na náměstí.

Máte problémy s dluhy?**Přijďte se poradit****Dluhová prevence, projekt
Královéhradeckého kraje**

V důsledku hospodářské krize roste nezaměstnanost a s tím také riziko předlužení domácností. Podle informací občanských poraden stoupá počet osob, které snížení příjmů (nezaměstnanost, snížení mzdy) řeší využitím úvěrů a tím se dostávají do dluhové pasti.

Dluhová problematika zároveň patří k nejčastějším tématům řešeným občanskými poradnami v Královéhradeckém kraji (cca 15 % dotazů). Ukazuje se, že velká část těchto klientů přichází až na poslední chvíli a nepřipravená – dřívější a lépe připravená intervence by výrazně zvýšila úspěšnost řešení jejich situace.

Mnozí se případy, kdy jsou dluhy postiženi již studenti středních škol, kteří využívají krátkodobé spotřebitelské úvěry pro nákup mobilních telefonů nebo dalšího zboží. Na poradny se obrací pedagogové středních škol a dětských domovů s žádostmi o pomoc a radu, jak situaci řešit. Připravenost na řešení takové situace se studenty nebo zařazení finanční gramotnosti do výuky jsou minimální.

Projekt na tyto skutečnosti reaguje podporou spolupráce mezi jednotlivými pomáhajícími profesemi, školením pedagogických a dalších pracovníků a osvětou mezi ohroženými skupinami. Navazuje také na minulý projekt Dluhy trendem současnosti, který poukázal na to, že zadlužení je v Královéhradeckém kraji významný problém.

Hlavním cílem projektu je předejít neúměrnému zadlužení u ohrožených skupin obyvatel a zmírnit následky předlužení.

Dílčími cíli projektu je například zvýšení informovanosti osob ohrožených zadlužením o dostupných způsobech pomoci, zlepšení schopnosti pomáhajících pracovníků reagovat na problémy klientů spojené se zadlužením, podpora výuky finanční gramotnosti a prevence zadlužení na středních školách a zajištění bezplatného odborného poradenství pro osoby řešící důsledky předlužení.

Odborné dluhové poradenství poskytuje bezplatně občanské poradny.

Občanská poradna Jičín, Vrchlického 824, tel. 736 472 676, e-mail opjicin@ops.cz. Více na www.khk-dluhy.cz.

Neměli bychom zapomínat...**Naši kopidlensští učitelé,
pohled do historie**

V několika přecházejících číslech Kopidlenských listů byly v rubrice Neměli bychom zapomínat zveřejněny medailonky těchto učitelů, působících na kopidlenské škole:

Brožek Karel
Kobrlé Josef
Ruta Josef
Čapek František
Polanský Josef
Sosnovec Jaroslav
Karpíšek František
Karpíšek Jindřich

Výběr byl čistě náš a zcela náhodný, tak jak jsme je znali a ocenili jejich význam a zásluhy o výchovu mladé generace v našem městě. V reakci jsme od čtenářů dostali řadu připomínek a návrhů, na koho jsme zapomněli a komu z dalších učitelů bychom měli věnovat pozornost. Uznali jsme, že takový řetěz jmen by byl nekonečný, protože jen od roku 1945 působilo na obecné a měšťanské škole v Kopidlně téměř 200 učitelů a učitelů. Proto jsme se rozhodli vzpomínkový seriál ukončit a na závěr přidat pár zajímavostí z této oblasti.

Prvou je seznam učitelů, kteří bydleli v Havlíčkově ulici za školou. Ulicí, která bývala v Kopidlně svého času nazývána jako „učitelská“:

- Brožek Karel, vlastní dům čp. 365
- Čapek František, vlastní dům čp. 317
- Čapková Ludmila, vlastní dům čp. 317
- Severa Josef, vlastní dům čp. 376
- Fišera Karel, u Brožků čp. 365
- Fišerová Marie, koupili vlastní dům čp. 372
- Novotný Robert, vlastní dům čp. 360
- Čejka František, u Válků čp. 460
- Kuncířová Anna, u Zuzáků čp. 161
- Kuncíř Stanislav, u Uzlů – vlastní dům čp. 402
- Petr Václav, u Kořínků čp. 372
- Paulová Emilie, u Brožků (Hlaváčků) čp. 378
- Kobrlé Josef, u Severů čp. 376
- Fejfar František, u Hajných čp. 340
- Emlerová Růžena, u Uzlů (Kuncířů) čp. 402

Pro připomenutí uvádíme seznam pedagogů, kteří na kopidlenské škole kdysi působili a kteří již nejsou mezi živými. Přesto zanechali v našem městě svoji trvalou stopu a jsou dodnes svými žáky s vděčností vzpomínáni. Vzpomeňte i vy, co jste je znali, a připomeňte si jejich ponaučení a životní moudrost. Zároveň si připomeňme školní léta na naší škole spojená s jejich jmény. Čest jejich památce!

Zpracoval Jaroslav Svoboda

**Vzpomínka na učitele, kteří již nejsou mezi námi, působící na kopidlenské škole.
Zavzpomínejme na ně, stejně tak i na svá školní léta.**

BEJR Methodej
BROŽEK Karel
CELZROVÁ Anna
ČAPEK František
ČAPKOVÁ Ludmila
ČEJKA František
EMLEROVÁ Růžena
FEJFAR František
PETROVÁ Soňa
FIŠERA Karel
FIŠEROVÁ Marie
FLÉGROVÁ Marie
GABRIELOVÁ Blanka
GROF Josef
HLAVATÁ Bohumila
HOLUB Jan
HOŠEK Rudolf
CHABEROVÁ Jarmila

CHVALOVSKÝ Karel
JIRSÁK Štěpán
KARPÍŠEK František
KARPÍŠEK Jindřich
KLÉGROVÁ Marie
KOBRLÉ Josef
KOLÁŘ Josef
KOLÁŘOVÁ Marie
KOŘÍNEK Miroslav
KOŘÍNKOVÁ Libuše
KUNCÍŘ Stanislav
KUNCÍŘOVÁ Anna
NOVOTNÝ Robert
PAULOVÁ Emilie
PETR Václav
PETROVÁ Soňa
PIROGOVÁ Jiřina
POUR Jiří

RUDOLFOVÁ Růžena
RUTA Josef
ŘÍHOVÁ Alena
SEVERA Josef
SKRBEK Josef
SOSNOVEC Jaroslav
STRAKOVÁ Zdeňka
ŠKALOUD Josef
ŠOLCOVÁ Emilie
ŠTĚPÁNKOVÁ Lenka
TROJAN Antonín
VANĚK Stanislav
VÍTEK Václav
VOTRUBCOVÁ Růžena
VRAŠTIL František
ŽITNÁ Anna

Zajímavá čísla z Kopidlenské školy

Od roku 1945 působilo na kopidlenské škole 190 učitelů. Z toho bylo 67 mužů (35 %) a 123 žen (65 %). Mezi nimi je 10 ředitelů zdejší školy. Nejdéle ve funkci ředitele v Kopidlně působil pan Josef Kobrle, který byl ve funkci celých 15 let (v letech 1951–1966), a Josef Zach 14 let (1990–2004). Naopak nejkratší, jen 3 roky, ve funkci ředitele působil Josef Fanta (1976–1979). Podíl mužů působících na místní škole byl až nečekaně vysoký a určitě přispěl k příjemné atmosféře, která ve sborovně školy po léta panovala. Určitou nevýhodou byl místně oddělený 1. stupeň od 2. stupně vzdělávání, což přinášelo a dosud stále přináší problémy v komunikaci učitelů obou stupňů.

Průměrná doba působení učitele na kopidlenské škole je 6,5 roku. Celá třetina (65) působila na škole pouze jeden rok. Byla mezi nimi většina učitelů začínajících a velmi mladých, dojíždějících denně do Kopidlna z širokého okolí, hlavně z okresního města Jičína. Tito učitelé své působení na kopidlenské škole brali jako startovací dráhu své další pedagogické kariéry. Po roční zkušenosti hledali místo blíž svému bydlišti, protože v Kopidlně možnost trvalého bydlení pro ně nebyla nijak preferována a místní samospráva pro tyto účely žádné možnosti trvalého bydlení pro učitele působící na zdejší škole nenabízela. Další učitelé byli na školu přijati jen na krátký zástup za nemocné učitele a po jejich uzdravení zase ze školy odešli. Dalším důvodem velké fluktuace pedagogů na kopidlenské škole byla skutečnost, že Kopidlna bylo pohledem z Jičína považováno za okrajové místo okresu a celého Královéhradeckého kraje. Proto sloužilo školské správě k umístění učitelů, kterých se potřebovali zbavit, nebo je dokonce přeložením do Kopidlna potrestat. Skutečně se svého času říkalo, že Kopidlna bylo, vedle školy na Pecce, jakousi „trestnou školou“ okresu.

Celkem 26 učitelů působilo na škole 2–3 roky. To je stále velmi vysoké číslo, které naznačuje malou stabilitu v obsazení zdejšího učitelského sboru. Do skupiny patřily především učitelky – ženy, které odcházely ze školy po krátkém působení z důvodu své mateřské dovolené. Asi jich bylo hodně také mezi 23 pedagogy působícími na kopidlenské škole 4–5 let. Překvapuje, že ještě více jich působilo do 10 let, když těch bylo dokonce 24. V této skupině najdeme jména učitelů, kteří zanechali na škole svoji výraznou stopu a zůstali trvale v myslích svých žáků, když dokázali provést studiem celé dva po sobě následující ročníky. Za všechny jmenujme takové osobnosti, jakými dozajista byly v 50. letech minulého století: **Anna Fetrová** nebo ve stejné době působící **Marie Fišerová** a z posledního období **Zdeňka Tavodová** z Křince.

Působením od 10 do 20 let se může pochlubit celých 26 pedagogů. Opět

si některé připomeňme: **Václava Vítku** (působil na škole 19 let), **Ludmilu Vyšehřídovou** (19), **Antonína Trojana** (18), **Josefa Polanského** (16), **Miroslava Zemana** (16) nebo **Zdeňku Podrazilovou** (15). Od 20 do 30 let působilo na škole už jen 8 učitelů, ze kterých si připomeňme **Draho-slavu Menclovou** (28 let), učitele a v závěru kariéry ředitele školy **Josefa Rutu** (28) či jeho zástupce **Františka Čapka** (27), jeho manželku **Ludmilu Čapkovou** (26) a stále svěží **Marii Kalousovou** (26).

V pomyslném žebříčku jsou na nejvyšších příčkách učitelů působících na kopidlenské škole déle než 30 let: učitelé a pozdější ředitelé **Josef Zach** (31) a **Jaroslava Novotná** (32 let), učitelky **Jaroslava Velartová** (33), **Bohunka Hlavatá** (35) a **Jaroslava Suchoradská** (36). Nejdelší čas ze všech učitelů působících na škole v Kopidlně zde působil učitel a před duchodem zástupce ředitele školy pan **Zdeněk Ruta**, který na škole působil nepřetržitě 36 let.

Délka působení učitele na škole jistě není měřítkem jeho kvality a popularity. Ale je určitě vhodným příkladem věrnosti místu a škole. Z dvou stovek místních učitelů byli mnozí, kteří na škole působili třeba krátkou dobu a teprve po odchodu z Kopidlna, v dalších letech a na jiné škole, dosáhli věhlasu a pedagogického i lidského věhlasu. Patří mezi ně určitě **Albrech Šorejs**, dnes jeden z nestorů jičínských učitelů. Nebo **Marta Polanská**, po roce 1989 ředitelka Školského úřadu v Jičíně. Nebo pozdější ředitelé škol **Oldřich Suchoradský** (Rožďalovice), **Miroslav Zeman** (Libáň), **Jiřina Šiftová** (Nemyčeves) a jistě i mnozí další. Řada učitelů z kopidlenské školy přešla a úspěšně působí na střední škole, jako **Dana Benešová** na Zahradnické škole v Kopidlně nebo **Soňa Čapková** na Lepařově gymnáziu v Jičíně. Pro připomenutí jmenujme ještě **Janu Krumpholcovou** z Rožďalovic, která působí v současnosti na katedře historie a archivnictví Univerzity Hradec Králové, která na kopidlenské škole začala svoji úspěšnou profesní kariéru.

Učitelské sbory na škole se mění a vyvíjejí, v souladu se změnami školské soustavy, ve které působí, v závislosti na rozvoji místa, kde škola stojí. Zákonitě tu působí neúprosné zákony generační obměny. Staří postupně odcházejí a nahrazují je ti mladší. Na příkladu naší kopidlenské školy lze takový vývoj názorně dokumentovat. Jaký bude další vývoj a kolik osobností na škole v budoucnu vyroste, kolik talentů učitelé mezi žáky objeví a vychovají, to záleží na mnoha okolnostech. Věřme, že bohatá historie místní školy přinese další příklady, které přesvědčí, že i v dnešních časech je právě základní škola na malém městě místem dobré přípravy pro úspěšný život.

Z materiálu Okresního archivu v Jičíně zpracoval O. Suchoradský

Velká voda

Jakým živlem dokáže být voda, jsme se letos měli možnost opět přesvědčit při katastrofálních záplavách v sousedním Libereckém kraji. Jsou to ale i říčky a potůčky v blízkém okolí, které o sobě leckdy dají vědět. Na fotografiích vidíme, jak vypadala Mrlina u Mlýnce v období velké vody, v porovnání s normálním stavem.

Vyhodnocení ankety k osadním výborům

Spolu s nedávnými komunálními volbami proběhla v osadách, které spadají pod Kopidlnu, i anketa, ve které mohli sami obyvatelé navrhnout své zástupce do osadních výborů. Stručné informace o výsledcích ankety byly zveřejněny v Informačním letáku MěÚ Kopidlna. Podrobnější výsledky, včetně konkrétních jmen nejúspěšnějších, mohou být zveřejněny až po získání

souhlasu se zveřejněním osobních údajů k tomuto účelu. Souhlas se zveřejněním se podařilo získat ve Pševsi, Drahorazi a Mlýnci. V Ledkově probíhá jednání. Informace o výsledcích ankety z částí Pševs, Drahoraz a Mlýnec jsou uvedeny včetně jmen osob s nejvyšším počtem hlasů. Informace týkající se Ledkova jsou uvedeny bez jmen konkrétních osob.

Údaje o počtech účastníků ankety

Části	Počet osob oprávněných zúčastnit se ankety	Počet účastníků ankety	Počet platných formulářů	Počet účastníků uvedený v procentech
Drahoraz	62	17	17	27 %
Mlýnec	72	49	49	68 %
Pševs	122	48	48	39 %
Ledkov	23	3	3	13 %
Celkem	279	117	117	

nejvyšší účast byla v Mlýnci – 68 %

nejnižší účast byla v Ledkově – 13 %

Údaje o počtech osob navržených do osadních výborů

Části	Počet navržených osob	Z toho		Poměr navržených žen a mužů uvedený v procentech	
		žen	mužů	ženy	muži
Drahoraz	22	9	13	41 %	59 %
Mlýnec	25	10	15	40 %	60 %
Pševs	41	16	25	39 %	61 %
Ledkov	5	1	4	20 %	80 %
Celkem	93	36	57		

ve všech částech bylo navrženo více (vyšší procento) mužů než žen

v části Drahoraz byl počet navržených žen a mužů nejvyrovnanější (mužů navrženo pouze o 18 % více než žen)

nejvyšší rozdíl v počtu navržených mužů a žen byl v části Ledkov (mužů navrženo o 60 % více než žen)

Věkový průměr osob navržených do osadních výborů

Část	Věkový průměr navrhovaných osob
Drahoraz	49 let
Mlýnec	50 let
Pševs	49 let
Ledkov	53 let

věkový průměr za všechny části: 50 let

Struktura osob navržených do osadních výborů podle věku

Věk	Drahoraz	Mlýnec	Pševs	Ledkov	Celkem
20 - 30	3	1	1		5
31 - 40	2	7	13		22
41 - 50	5	4	8	2	19
51 - 60	3	4	6	3	16
61 - 70	6	6	9		21
71 - 80		1	1		2
TP mimo	3	2	3		8
celkem	22	25	41	5	93

věk nejmladší navrhované osoby činil 22 let, věk nejstarší

navrhované osoby činil 75 let

Osoby oslovené ke spolupráci v OV Drahoraz (získaly nejvyšší počet hlasů)

Jméno	Počet získaných hlasů	Předchozí členství v OV
Vohnoutová Vladimíra	8	ano
Havelka Josef	7	ano
Plachá Eliška	7	ano
Masáková Ivanka	6	ne
Spáčilová Lidmila	6	ne

poměr žen a mužů: 4 : 1, 80% zastoupení ženami, věkový průměr: 57 let

Osoby oslovené ke spolupráci v OV Mlýnec (získaly nejvyšší počet hlasů)

Jméno	Počet získaných hlasů	Předchozí členství v OV
Kout Miroslav	42	ano
Suchoradský Oldřich	37	ano
Konečná Marcela	35	ano
Kubánek Miloš	32	ano
Jampílek Jiří	19	ne

poměr žen a mužů: 1 : 4, 80% zastoupení muži, věkový průměr: 49 let

Přehled udělených hlasů v jednotlivých částech

Počet hlasů	Drahoraz	Mlýnec	Pševs	Ledkov	Celkem
1	9 x	5 x	14 x	2 x	30
2	4 x	7 x	5 x	2 x	18
3	3 x	1 x	6 x	1 x	11
4	1 x		2 x		3
5		1 x	1 x		2
6	2 x				2
7	2 x	2 x	2 x		6
8	1 x	1 x			2
9		1 x	1 x		2
10			1 x		1
11			2 x		2
12		2 x			2
17			3 x		3
19		1 x			1
22			1 x		1
23			1 x		1
29			1 x		1
32		1 x			1
35		1 x			1
37		1 x			1
42		1 x			1
44			1 x		1
celkem	22 hlasy	25 hlasů	41 hlas	5 hlasů	93 hlasy

Nejvyšší počty hlasů získali (uvedeno prvních pět):

1. Jansta Tomáš – 44 hlasy (Pševs)
2. Kout Miroslav – 42 hlasy (Mlýnec)
3. Suchoradský Oldřich – 37 hlasů (Mlýnec)
4. Konečná Marcela – 35 hlasů (Mlýnec)
5. Kubánek Miloš – 32 hlasy (Mlýnec)

Osoby oslovené ke spolupráci v OV Pševs (získaly nejvyšší počet hlasů)

Jméno	Počet získaných hlasů	Předchozí členství v OV
Jansta Tomáš	44	ano
Kutmon Zdeněk ml.	29	ano
Lejsková Květoslava	23	ano
Marešová Jitka	22	ano
Šoltys Radek	17	ne

poměr žen a mužů: 2 : 3, 60% zastoupení muži, věkový průměr: 46 let

Z činnosti Svazu postižených civilizačními chorobami

Naše základní organizace SPCCH se zaměřuje především na spolupodílení se na ozdravné péči formou rehabilitací a rekondic pořádaných naším svazem. Snažíme se pobyty spojenými s procedurami alespoň trochu pomoci při zdravotních problémech našich občanů. K tomu je ale třeba spolupráce všech, kteří mají zájem se rekondic a relaxací zúčastnit. Vždyť už jen pobyt v krásném prostředí Janských Lázní a Sloupu v Čechách působí blahodárně na psychiku zúčastněných.

V letošním roce byl uspořádán v květnu rekondiční pobyt pro roztroušenou sklerózu v Janských Lázních. Rekondiční pobyt pro kardiaky rovněž v květnu proběhl ve Sloupu v Čechách, další rekondiční pobyt v srpnu pro vertebrogenní syndrom za velice pěkného počasí se uskutečnil rovněž v Janských Lázních a posledním turnusem bude uzavření letošního roku pro poskytování ozdravné péče, a to pobytem pro roztroušenou sklerózu v Janských Lázních. Tyto rekondice jsou pod lékařským dozorem vedené odbornými terapeuty a vystudovanými maséry.

S otvíracím se jarem seznáme všechny členy na výroční schůzi organizace. Pohoďme o činnosti a hospodaření, popřejme členům k jejich životním výročím, zajistíme plán práce na příští rok a závěrem schůze podáme malé občerstvení. Na schůzi přivítáme zástupce OV SPCCH Jičín, ČČK a MěÚ Kopidlna. Nesmíme oceňujeme ochotu MěÚ se spolupodílet na rozvíjení naší činnosti poskytnutím GRANTU, s jehož příspěvkem uskutečňujeme i kulturní akce. Tou byla návštěva Divadla Karlín na představení Čardášová princezna. Touto cestou veřejně děkujeme za příspěvek a dobrou spolupráci MěÚ Kopidlna a paní Křiváčkové za pomoc organizaci. Členové výboru se pravidelně zúčastňují zasedání Okresního výboru v Jičíně.

V rámci zviditelnění SPCCH pořádá základní organizace Jičín 21. X. ve 14.30 výstavu vazby květin a 2. XII. rovněž ve 14.30 výstavu malovaných kamenů, paličkování a obrázků. Obě akce se uskutečnily na MěÚ Jičín, Žižkovo náměstí.

I letošní rok nám přinesl nepříjemné okamžiky. Příroda se na nás zlobí a za negativní chování k ní udeřila povodněmi v plné síle. Sdělovací prostředky nás zásobovaly reportážemi o katastrofách. Ještě hrůznější pohled byl po opadnutí vody. Viděli jsme zoufalství, beznaděj a nesmírné lidské utrpení. Po uskutečnění sbírky MěÚ s ČČK v Kopidlně se i naši členové zapojili příspěvním hygienických a čistících prostředků. Mnozí členové využili možnosti zaslání SMS na povodně. Za projevenou solidaritu a ochotu pomoci postiženým veřejně děkujeme. Děkujeme členům, kterým není lhostejné dění v našem městě, za účast na pořádaných akcích.

Toto je zatím výčet našeho dění, o dalších aktivitách budeme informovat. Přejeme vám hodně pohody, radosti a zdraví.

Září 2010, výbor organizace
SPCCH Kopidlna

Vzpomínky bratrů Karpíškových na události 2. světové války

Od skončení 2. světové války uplynulo letos 65 let. Přesto se události s ní spojené ještě dnes vracejí ve filmech, románech a vzpomínkách pamětníků. I u nás v Kopidlně jsme měli své hrdiny, jejichž jména jsou s tímto pohnutým obdobím našich dějin spojena. V předchozích Kopidlenských listech jsme vzpomněli místních učitelů bratrů Františka a Jindřicha Karpíškových. Je známo, že organizovali v našem městě a jeho okolí odboj proti německým okupantům a po prozrazení a zatčení se stali vězni fašistického režimu. Měli štěstí a přes požitou útrapy se dočkali osvobození a po válce se vrátili do osvobozené vlasti a do Kopidlna. Zanechali po sobě vzpomínky, které v záznamech zachovali jejich potomci. Jde o poměrně rozsáhlý tištěný materiál, že kterého vybíráme několik úryvků. Kompletní texty si můžete přečíst v Městské knihovně v Kopidlně, kde jsou zájemcům k dispozici.

Odboj a zatčení

František: Byl jsem zatčen 16. dubna 1943, a to na základě udání a po prohlídce bytu, při které mně gestapo zabavilo rádio a zakázané knihy (Masarykovy, Benešovy, Čapkovy aj.). K zatčení přispěla též moje vojenská příslušnost (polní pozemní letec), veřejné funkce (předseda Svazu přátel legionářů, sborový vůdce místního Junáka a p.) a v neposlední řadě i znalosti v oboru radiofonie. Těchto jsem využíval při úpravě radioaparátů pro poslech vysílání z ciziny – Londýna a Moskvy – a to více jak ve stu případech. Poslech ciziny byl přísně zakázán a trestán vězením, někdy i smrtí.

Jindřich: Pracoval jsem v odbojové skupině, která vznikla v říjnu 1939 pod krycím jménem „Polnice svobody“. Za úkol měla zvedat sebevědomí občanů, dodávat víru, poukazovat na zvěrstva nacistů, vyvracet lži říšské a protektorátní propagandy. V druhé fázi odboje přešla skupina do aktivního boje proti okupantům pod krycím jménem „Úder“. Zatčen jsem byl 26. června 1944, a to na školním výletě v Prachovských skalách. V ten den byli zatčeni ještě výpravčí M. Ptáček a J. Skořepa a také učitel Jindřich Veleba. Všichni jsme byli odvezeni do věznice gestapa ve Valdicích. 1. srpna 1944 mě s transportem odvezli do Malé pevnosti Terezín. Tam jsme byli hnáni „uličkou“ a tlučení klacky. Ráno nám byly odebrány všechny cenné věci. Jen vlastní oblek a boty nám byly ponechány. Přidělili nám prostěradlo, zavšivenou deku, misku, lžici a celu. Přivítání od vězňů bylo přátelské. Poučili nás, jak se chovat, čeho se vyvarovat a komu se vyhnout. Na cele bylo 50 vězňů. Nacházela se na I. dvoře č. 24. V listo-

padu jsme byli všichni přemístěni na dvůr č. IV. V cele č. 42 bylo 540 vězňů, troje až čtyři palandy nad sebou. Na uprázdněném dvoře byly budovány samoty, kam umístili francouzské vězně. Prostřednictvím těchto vězňů se svět dozvěděl o hrůzách v Terezíně.

Život v Terezíně

František: Nad branou I. dvora byl nápis: Arbeit macht frei! Jaká to ironie! Byli jsme ubytováni v celách (já na č. 12) v místnosti s klenutým stropem, široké asi 6 m a dlouhé 18 m. Při jedné stěně byla palanda o třech podlažích a při druhé dva dlouhé stoly a lavice. Vedle dveří bylo zamířované okno a na druhé straně v koutě záchod. Strava byla chutnější, ale bylo jí málo. Nebýt balíčků z domova, byl by zde velký hlad. V létě se vstávalo už před pátou, v zimě pak před šestou. Většina vězňů chodila nebo jezdila na práci do okolí. Jen nově příchozí a ti, co byli odsouzeni k smrti, pracovali v pevnosti. Asi za týden mě zařadili do Sterchkomanda, které provádělo planýrku vlevo od vchodu do pevnosti. Právě den před mým nástupem do tohoto komanda bylo celé po návratu z práce ztýráno proto, že málo dělalo. My pak zase byli později bití za opak, že děláme mnoho. Dohlížel na nás totiž příslušník SS,

v 5 hodin odvoz autobusy na pracoviště. Zpočátku jsme pracovali bez polední přestávky, konec směny byl v 18 hodin. Návrat do pevnosti byl autobusy nebo i pěšky. Nejprve jsem pracoval ve vnějším komandu, na stavbě úzkokolejky, potom jsem kácel meruňkové sady. V té době ještě nefungoval koncentrační tábor Richard. Začal fungovat po dokončení úzkokolejky, úpravě terénu, oplocení ostenatým drátem a vybudování strážných věží. Na dobudování celého komplexu se přijel osobně podívat Himmler a K. H. Frank.

Stráže do štol s vězni nechodily. Práci řídili civilní mistři, kteří jen řvali, ale nikdy nikoho neuhodili. Tam jsme si mohli pomoci krumpáče vyrobit nože z velkých hřebíků. Pracoval jsem s krumpáčem, vrtačkou, kladivem i lopatou při nakládání vozíků. Teprve v říjnu jsme opouštěli štoly a dostávali polévku. SSmani si krátili dlouhou chvíli tím, že si vybrali z komanda dva Židy, na hlavu jim posadili košíky nebo bedničky, do rukou jim dali klacky. Museli do sebe tlouci tak dlouho, až jeden z nich se stal vítězem. Druhého pak Židé odváželi na dvojkolce do márnice.

František: O Vánocích na Štěpána nás asi 50 dvěma nákladními auty přikrytými plachtami odvezli do Prahy do Pečkárný. Zatímco někteří z nás byli znovu vyslýcháni, ostatní seděli nehnuté s rukama na stehnech a strnule hleděli několik hodin před sebe na bílou stěnu. Takový byl řád v této čekací místnosti a běda tomu, kdo by se pohnul. Tváře příslušníků SS nevěstily nic dobrého. Po výsledku asi poloviny vězňů nás všechny odvezli na Pankrác, kde jsme na chodbě probdělili noc.

Tam mně Runčík z Drahoraze, který jako vězeň dělal konkaře (vězeň vykonávající úklid na chodbě věznice), při rozdávání večere podstrčil kus chleba a slaniny. Časně ráno k nám přidali ještě vězně z Pankráce a v uzavřených policejních vozech nás vezli na dráhu, kde nás naložili do vagónů upravených pro přepravu vězňů. Zamířovaná okna byla zabílená, kupé pro čtyři osoby, ale ve skutečnosti nás tam bylo osm. A tak jsme vyjeli do neznáma. Po dvou nekonečných dnech jsme se dostali do Buchenwaldu. Tam nám všechno odebrali, ostříhali nás a celé tělo oholili. Po vykoupaní v dezinfekčním roztoku nás oblékli do pruhovaných šatů, holandských dřeváků a každému přidělili číslo (moje bylo 29 446) a červený trojúhelník s písmenem T (označení národnosti: Tschechisch). Od této chvíle jsme se stali pouhými čísly. Asi deset dní jsme byli na karanténním bloku a živeni tuřínovou polévkou, syrovým tuřínem a dvěma krajíčky chleba na den. (dokončení příště)

který nás vyzýval k pomalé práci, aby mohl honit Židy jak divou zvěř. Tři Židé to zaplatili životem. To se opakovalo, kdykoliv měl u nás službu. Později jsme se dozvěděli příčinu jeho počínání. Jeho otec měl velký mlýn a Židi ho prý o něj připravili.

Jindřich: Za pobytu v Malé pevnosti jsem prošel téměř všemi komandy. Komando Richard se skládalo ze dvou částí. Vnější pracovalo na stavbě silnice, úzkokolejky a vykácení meruňkových sadů. Vnitřní hloubilo štoly a podzemní tovární haly. Pracovalo tam asi 800 pracovníků z Malé pevnosti. Budiček byl ve 3 hodiny ráno, 2 hodiny trval nástup a řaděni,

Zajímaví a významní občané obce Běchary

V roce 1794 vznikla v obci první budova školy v čp. 38 a v roce 1935 byla postavena nová velká prostorná škola, která stojí do dnešních dnů. O těchto letech vzniku není pochyb, ale u běcharského kostela jako nejstarší památky v obci není doba vzniku přesně známa a v dataci se rozchází. Podle Františka Palackého byl kostel zřízen v roce 1350, podle jiných zdrojů je první zmínka o zdejší kostele již z r. 1312. Kostel a škola jsou v našich dějinách od nepaměti spolu spjaty. Vždyť již v 15. stol. vznikala okolo kostelů ve velkých městech literátská bratrstva, jejichž posláním bylo vzdělávat a zpěvem doprovázet služby Boží.

V Běcharech se vyučovalo již před r. 1720, ale vlastní škola byla založena až v r. 1790 a od té doby uplynulo již 220 let. Učitelé dnešní školy si jistě vůbec nedovedou představit, že běcharskou školu v r. 1894 navštěvovalo ve třech třídách úctyhodných 150 žáků.

Okolo kostela se obvykle nachází hřbitov, kam jsou pohřbíváni třeba i po několik století místní obyvatelé i rodáci. Tak je tomu i v Běcharech. Vraťme se však k nadpisu článku, a začněme tedy vzpomínkou na zajímavé a významné občany Běchar právě zde.

Na našem hřbitově odpočívá řada zajímavých či význačných zdejších občanů. Začněme postupně od 19. století. Svůj věčný sen tu sní čtvrtý učitel běcharské školy František Hnízdo, vyučující zde od r. 1816 až do své smrti v r. 1859. Je zde pohřben i další z pozdějších zdejších ředitelů školy Václav Vích (řediteloval 1889-1904) a Josef Ježek (řediteloval 1904-1923) i učitel Václav Mládek. Pohřben je zde starosta František Ječný, který Běchary doslova miloval a pro obec udělal mnoho dobrého. Starostoval v letech 1866-1885, založil v r. 1876 první pamětní knihu Běchar, do které zapisoval všechny události až do své smrti v r. 1916. Byl též první, kdo r. 1882 založil v Běcharech Sbor dobrovolných hasičů, který funguje dodnes. V rámci svých aktivit, které byly na svou dobu velmi moderní a přínosné, založil v Běcharech r. 1902 Spořitelni a záložní spolek a r. 1913 založil Okrašlovací spolek pro zvelebení obce. Jeho dcera Růžena Bělinová, která je zde rovněž pohřbena, byla velkou mecenáškou zdejšího kostela a zasloužila se r. 1920 o opravu „hořeniho“ kříže, který byl v nedávné době opět nákladem obce obnoven. Z novější doby je zde pohřben pan František Vrba, který byl starostou od r. 1925 až do konce II. světové války, leží zde starosta Josef Carda, který byl starostou v letech 1946-1953, pan Václav Novotný, zakladatel a předseda JZD Běchary, pan Miloslav Nasikovský, rovněž předseda JZD Běchary, a další ze zakladatelů JZD Běchary pan Josef Junek, který byl velký milovník koní a jedním z vedoucích Selské jízdy. Odpočívá zde pan Josef Beneš, předseda národního výboru v letech 1968-1981,

kteřý pak deset let zastával funkci předsedy Klubu důchodců.

Je zde pohřben pan Vladimír Palička, místostarosta obce po sametové revoluci. Zasloužil se o generální opravu exteriéru zdejšího kostela sv. Vojtěcha a o zapsání kostela do seznamu kulturních památek ČR. Rod Paličků

v čp. 22 žije již na své usedlosti na 400 let, a dokonce se o něm zmiňuje již v polovině 19. století spisovatel K. J. Erben ve své povídce „Běcharský raráš“. Z dalších zajímavých občanů je zde pohřben pan Josef Košvanec, poslední běcharský mlynář, jehož bývalý mlýn na potoku Stříble v současné době připomínají jen torza mohutných kmenů vrb, které svou vitalitou stále obrůstají novými výhony. Nesmíme zapomenout na Vlastimila Pácala,

kteřý zemřel po útrapách v koncentračním táboře Terezín a je zde rovněž pohřben. Také zde sní svůj věčný sen pan Jaroslav Chaloupský, dlouholetý předseda zdejší stavební komise, který se velmi zasloužil o stavbu současného kulturního domu, který byl otevřen v r. 1972, a také se snažil v Běcharech o obnovení včelařských aktivit. V neposlední řadě je nutné vzpomenout i na zde pohřbené členy rodiny Rambouskovy z čp. 43, jejichž rod se více než 350 let staral o zdejší kostel ve funkcích kostelníka i varhaníka. Posledním zdejším varhaníkem z tohoto rodu byl pan Josef Rambousek, který zemřel r. 1969. Štafetu tohoto rodu v péči o kostel pak převzala paní Marie Krátká, dcera tohoto varhaníka, která dělá kostelníci až do současné doby.

Při procházce naším hřbitovem můžeme říci, že každé jméno zde vytesané na náhrob-

ku má svůj osud a vždy nějaký vztah k Běcharam, bohužel nelze v omezeném rozsahu tohoto článku všechny vyjmenovat.

Mezi významné běcharské osobnosti patří žák zdejší školy a pozdější vědec RNDr. Josef Chaloupský, DrSc., který se zde narodil r. 1932 a bydlel v čp. 82. Mapoval a prováděl geologické výzkumy v Libyi a na Kubě a zemřel v roce 1991.

K významným občanům se řadí i Ing. Miloslav Dušek, rodák z Běchar z čp. 4 (dříve malá chaloupka a nyní bytovka u školy). Pečlivě ve strojopise zpracoval publikaci „Historie obce Běchar“. Za tím účelem prostudoval řadu různých archivů a v této publikaci uvedl i mnoho překladů ze starých listin. Jím zpracovaná historie dává ucelený přehled dějin Běchar, zejména od středověku až do konce 19. století. Pan Dušek připravil i celý program sjezdu rodáků v roce 1990 k 700letému výročí založení obce. Bohužel zemřel ještě před sjezdem rodáků. Hrob rodu Dušků je na místním hřbitově.

Mezi významné osobnosti patří i zdejší rodák, pozdější hudební skladatel Václav Hořejšek, narozený v Běcharech r. 1839. Po studiu na varhanické škole v Praze odešel v 70. letech 19. století do Srbska, kde se v Pančevě u Bělehradu stal sbormistrem a učitelem hudby. Napsal řadu skladeb pro pravoslavné chrámové sbory a mnoho dalších skladeb pro zpěv a klavír, z nichž řada vyšla i tiskem. Zemřel r. 1874 ve Vídni.

Ve výčtu zajímavých osobností se zaslouží i zmínka o dvou kněžích, kteří se v Běcharech narodili v 19. století. Jedná se o pátera Marcela Aloise Hnízda, který svou rodnou obec navštívil r. 1876 a zanechal zápis ve zdejší pamětní knize. Byl v té době převorem kláštera augustiniánů ve sv. Dobrotivě u Hořovic, kde jako převor zemřel r. 1889. Druhým byl páter Václav Jaromír Ráble, který jako běcharský rodák sloužil ve zdejší kostele dne 27. 7. 1902 novokněžskou mši svatou. Rovněž jeho zápis chová pamětní kniha Běchar. Bohužel nic bližšího o těchto rodácích se nepodařilo vypátrat.

Současným žijícím, stále činným a velmi váženým rodákem Běchar, kterému bylo také uděleno čestné občanství obce Běchary, je malíř, řezbář a spisovatel Karel Šoltys. Namaloval mnoho obrazů ze své rodné obce, zasloužil se o znovuoobnovení divadelního ochotnického spolku na přelomu tohoto tisíciletí, zorganizoval v Běcharech řadu malířských výstav a je stále aktivní i v běcharském klubu důchodců. Jeho dílo a činnost nejen pro Běchary, ale i v rámci Sdružení podkřonošských malířů, by daly na napsání samostatné monografie jeho díla. V současné době žije tento umělec v Jičíně a letos se dožil 86 let věku.

Jistě mezi významné občany Běchar také

pokračování na straně 27

pokračování ze strany 26

patří všichni ti, kteří padli v obou světových válkách. Jejich jména jsou vytesána na paměť všem živým na zdejší pomníku padlých. Ztratili to nejcennější, svůj vlastní život.

V rámci těchto smutných událostí je vhodné připomenout i obětavost zdejších občanů Josefa Chaloupeckého, Štěpána Chovance a učitele Josefa Šimona, kteří se krátce po skočení války vydali 3. června 1945 do Prahy, kde vyhledali, přivezli a pro obec tak zachránili jeden z rekvírovaných historických zvonů z r. 1708 pro zdejší kostel, který ve věži visí až do dnešní doby.

Dalším občanem, který byl významný pro společenský život v Běcharech, byl pan Josef Rydval. Bydlel v čp. 125, člen klubu důchodců, účetní a velký organizátor akcí, zejména v zájezdové činnosti za kulturou. Zemřel v r. 2002, členové klubu na něho stále vzpomínají a zatím ho nikdo nedokázal nahradit.

Mezi významné občany Běchar si dovolím zařadit i kronikáře obce, kteří pečlivě zaznamenávali všechna dění v obci a zanechali tak svým nástupcům nejen zajímavé čtení, ale i vzpomínku, jak šel život v Běcharech před mnoha desetiletími. Jak už jsem zmínil, první pamětní knihu psal od r. 1876 po 40 let starosta obce František Ječný. V r. 1916 převzali štafetu již místní učitelé, z nichž nejdéle pak psal kroniku pan učitel Josef Šimon, a to od r. 1938 do r. 1950. Posledními kronikáři této doby byli řídící učitelé Josef Kosek (psal kroniku v letech 1951-58) a Václav Širůček, který vedl kroniku do 31. 12. 1959.

Ke kronikářům obce je vhodné připomenout i osobnost paní Junkové, která od r. 1995 začala nově psát kroniku obce, propaguje svými články obec Běchary jak v Kopidlenských listech, tak i v regionálních novinách a obec tak zviditelňuje v tisku.

Mezi místní záslužné občany patří i Vladimír Košátko, jednatel společnosti Perseus, která v r. 1990 převzala provoz zdejšího zemědělského družstva, a po 20 let tuto společnost úspěšně řídí. Perseus, a. s., zde poskytuje práci mnoha desítkám lidí a tak se významně podílí na zaměstnanosti obyvatel obce.

Za záslužnou činnost pro Běchary nelze vynechat pana Antonína Erbeny. Není sice rodákem ani obyvatelem Běchar, bydlí v sousedních Židovicích, ale angažuje se v naší obci. Řadu let zde organizoval plesy Selské jízdy, zasloužil se o znovupostavení historického „doleního“ i „hořejšího“ kříže v Běcharech a již několik let obětavě vede včelařský kroužek při běcharské škole.

Mezi místní zajímavé občany patří i Bc. Jiří Šourek z čp. 132, který je učitelem na zahradnické škole v Kopidlně, angažuje se v prezentaci této školy na Kopidlenském kvítku a dalších soutěžích v ČR, prezentuje historii zámku Kopidlno studentům i veřejnosti a za tyto zásluhy byl navržen na ocenění Jivinský Štefan. Je vášnivým sběratelem čarovníků, tvoří z nich ojedinělý sbírkový fond, který často vystavuje na zahradnických výstavách.

Za zmínku stojí jistě všichni starostové Běchar v nové době, tj. po r. 1990. Byli to pánové Jiří Štróbl, který se spolu s místostarostou Vladimírem Paličkou zasloužil v r. 1991 o znovuotevření běcharské školy, Ing. Rostislav Vodák, který starostoval v letech 1994-2002, a Ing. Jan Škoda, současný starosta od r. 2002. Posledně jmenovanému se ve vedení obce podařilo získat z různých fondů neuvěřitelně mnohamilionové dotace, ze kterých zde byla vybudována nová retenční nádrž

zvaná Ondřej, opraveno koupaliště, vybudovány chodníky i osvětlení a osázena nová zeleň. Obec tak získala nový krásný vzhled a směle se může hlásit do celostátní soutěže „Vesnice roku“.

Nelze opomenout ani místní chalupáře, i když nejsou rodáci ani zde nebydlí, ale snaží se zkrášlit svá stavení a zahrady tak, aby byly ozdobou obce. Mezi chalupáře patří manželé Karasiewiczovi, kteří do obce jezdí již 25 let a v r. 1998 vzkřísili divadelní ochotnický

spolek, který spolu se souborem mažoretek „České panenky“ vedli odpovědně deset let. Nastudováním a režírováním hry Kocour v botách dovedla paní režisérka Ing. Ludmila Karasiewiczová zdejší divadelní spolek k vrcholnému výkonu. Škoda, že pro svůj věk se režírování vzdala, protože pak už se nenašel nikdo, kdo by zdejší ochotníky přiměl k nastudování dalších her. Hlavní roli v této hře tehdy výborně zahrál zdejší chalupář Mojmir Chalupa spolu se svojí dcerou Aničkou. Na svou chalupu čp. 38 je hrdý, protože je první budovou původní běcharské školy postavené r. 1794, i když během času trochu přestavěné, ale zachované dodnes. Pravidelně sem dojíždí „až“ z Kopidlna, ale cítí se polovičním Běcharákem a vždy ochotně podle potřeby a možnosti ve své profesi v Běcharech pomůže. Za zmínku stojí i chalupář Ing. Vladi-

mír Turek v čp. 114 v tzv. Pazdernách, který je varhaníkem nejen ve zdejší kostele, ale snaží se doprovodit hrou na varhany lid i v jiných kostelech Jičínska (Slatiny, Kopidlno, Údrnice, Vysoké Veselí). Zasloužil se též o otevření kostela v Chroustově opět po 15 letech. Snaží se také v jičínských novinách propagovat svými články nejen Běchary, ale i jiné obce Jičínska.

Nelze v rozsahu tohoto textu popsat všechny zajímavé a významné občany Běchar. Zajímavý člověk může být i významný, ale významný člověk nemusí být až tak zajímavý. Těch zajímavých lidí je určitě více, protože měřítko významnosti záleží na hodnocení každého z nás.

Za zajímavé občany Běchar lze považovat v podstatě všechny, kteří pro život, provoz a funkčnost obce něco dělají. Ať už jsou to učitelé, kteří mají svatou trpělivost „vtloukat do hlavy“ dětem obecné znalosti, zastupitelé obce, kteří na svá bedra vzali všechny strasti i radosti řízení obce a tím i její další udržování a budování, dále všichni kteří pracovali a i v současné době pracují v místních spolicích – Červený kříž, myslivci, hasiči, ochotníci, fotbalisti (v Běcharech je přece krásné travnaté hřiště), hokejisti a samozřejmě také všichni hospodští, protože umožnili ve svých společenských prostorách setkání všech těchto zájmových skupin a snažili se jim vytvářet k tomu to správné prostředí. Patří sem i prodávací zdejšího obchodu, prostě všichni, kteří naplňují fungující společenství obce.

A tady bych považoval za významnou osobu i tvůrce webových stránek obce, kterou je slečna Hana Škodová, dcera současného velitele hasičů. Ve 21. století, kdy začíná převážovat internet nad tiskem, jsou tyto stránky vizitkou obce, kam se může podívat každý obyvatel dnes už v podstatě celého světa mající přístup k internetu. A právě představení obce pomocí webových stránek dává uživateli internetu možnost poznat kterékoliv místo na zemi do podrobností, které na internetu jsou. V rámci rozsahu prezentace webových stránek obce se to Běcharům opravdu podařilo. Vše, co je zde uvedeno, je naprosto vyčerpávající, údaje slouží k dokonalému poznání obce včetně její historie a je to i v podstatě skvělá učebnice místního dějepisu. Pokud každý Běcharák bude znát dějiny místa svého bydliště z těchto stránek, bude určitě na svou obec hrdý. Běchary jsou sice malá obec, ale svými dějinami, památkami i současností jsou svým způsobem obcí velkou. Jen škoda, že není v současné době tvůrčí pokračovatel těchto stránek, aby i nadále byly tyto stránky zejména z hlediska fotografické dokumentace aktuální. Vždyť od doby tvorby těchto stránek v roce 2003 uběhlo již mnoho času a za tu dobu obec se ještě více zkrášlila a tu fotografickou současnost a doplnění dalších údajů stojí za to na internet opět vyvěsit a světu se tak pochlubit, co je zde opět nového.

*Z obecních kronik zpracovali Irena Junková,
Vladimír Turek (listopad 2010)
fotografie pocházejí z www.bechary.cz*

Nereliga, podzim 2010

Podzimní část byla zahájena 30. 8. 2010 a po nejlepším umístění v historii (5. místo) po základní části jsme do ní vstupovali s optimismem. Poprvé se hrálo podle nového systému play off (doma-venku). Soupeřem nám bylo družstvo SG Valdice, které skončilo na 12. místě. Bohužel již první zápas na jejich hřišti ukončil naše postupové ambice. Prohráli jsme 1:5 (Hnízdil) a domácí remíza 2:2 (Hnízdil 2x) nás odsoudila k utkáním ve skupině o 9. až 13. místo.

Zde jsme postupně porazili týmy SG Lužany 4:1 (Klaban Petr 2x, Jaroš, Vaněk), Sauny 3:2 (Vlček 2x, Kratochvíl), Cápek 4:0 (Vaněk 2x, Kraus, Jansta) a SG Sobotka kontumačně 3:0 a skončili na 9. místě.

A teď trochu statistik: na soupisce bylo 30 hráčů, do utkání během sezony zasáhlo 23 - sehráli jsme 18 utkání, 10x vyhráli, 3x remizovali a 5 prohráli s celkovým skóre 41:25. Střelci: 6 - Vaněk, 4 - Kraus, Vlček, Kratochvíl, 3 - Jaroš, Hnízdil, 2 - Jansta, Bouša, Klaban, 1 - Havelka, Myška, Nasikovský, Kosina, Häusler + 6 kontumačně. Účastnili jsme se 8. 5. turnaje Starých gard v D. Bousově, kde jsme prohráli s D. Bousovem 3:2, Sobotkou 2:1 a Dětenicemi 2:0 a obsadili 4. místo.

Chtěl bych touto cestou poděkovat městu Kopidlno a firmě EXE p. Bouši za finanční pomoc v naší činnosti a pozvat všechny naše příznivce na jarní část nereligy.

Ladislav Komárek

Český červený kříž po stopách K. H. Máchy

V roce 2010 se slaví 200. výročí narození básníka lásky Karla Hynka Máchy. A tak i my členky a členové Českého červeného kříže v Kopidlně jsme se rozhodli k oslavám připojit tím, že jsme 4. září 2010 uspořádali výlet po stopách K. H. Máchy v Českém ráji.

Hlavním cílem byla návštěva a prohlídka hradu Valdštejn, kde K. H. Mácha často pobýval, psal básně a Valdštejn ztvárnil i ve svých obrázcích. Kromě návštěvy Valdštejnu jsme si prohlédli zámek Hrubá Skála. Nežli jsme vstoupili do zámku, sešli jsme Myší dírou do skal, kde jsme obdivovali jejich krásu a nebetýčnost. Následovalo muzeum panenek a medvídků v Troskovicích, pokochali jsme se velebností Trosek a zájezd jsme ukončili na zámku Sychrov. Vrátili jsme se spokojeni s tím, že jsme jeden pěkný den prožili v krásné přírodě Českého ráje.

Za ČČK Kopidlno Eva Žižková

Sportovní rybolov v Kopidlně

Od roku 1995 zajišťuje Místní organizace Českého rybářského svazu Kopidlno pro občany z Kopidlna a blízkého okolí vyžití ve sportovním rybolovu na řece Mrlině v úseku od železniční zastávky Mlýnec až po sádky v Bartoušově a na vodních nádržích Velký Šutrák, Obora, Labouň a Běchary. V letošním roce provádí lov ryb na udici 72 členů organizace, z toho 12 dětí.

Děti do 15 let věku mají možnost navštěvovat rybářský kroužek místní organizace. V současné době tento kroužek navštěvuje 12 dětí.

Místní organizace každoročně pořádá rybářské soutěže v chytání ryb na udici pro

dospělé a děti. V květnu letošního roku byly pořádány na rybníku Velký Šutrák na Kamensku dvě soutěže, jedna soutěž pro dospělé a jedna soutěž pro děti. Těchto soutěží se zúčastnilo 24 dospělých osob a 26 dětí. V červenci se uskutečnila další rybářská soutěž pro děti na rybníku v Běcharech. Tato soutěž se zúčastnilo 27 dětí. Soutěžícím bylo poskytnuto občerstvení a hodnotné ceny.

Na částečnou úhradu výdajů spojených s realizací rybářských soutěží byla místní organizaci poskytnuta dotace od města Kopidlno v částce 5000 Kč.

MO ČRS Kopidlno

Pro vzpomínku na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína rozhodli jsme se již patnáctým rokem udělit

Jivínského Štefana

za pozoruhodný kulturní počín roku 2010 a za dlouholetou kulturní činnost

Nechceme, aby žádné z bohubilých konání zůstalo nepovšimnuto. Rádi pozveme všechny navržené k popovídání, rádi všem poděkujeme. Těšíme se, že čtenáři naší výzvy zavzpomínají na to, co hezkého se v roce 2010 v kultuře na okrese událo, a přispějí k nominaci. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, kategorii, jméno a adresu navrhovatele. Své návrhy zasílejte do 31. 12. 2010 na adresu koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská 367, Jičín. E-mail: prochor.jc@tiscali.cz, tel. 493 523 492. V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti), nebo kulturní počín za rok 2010.

Štefanská komise & Nadační fond Jičín – město pohádky & knihovna Václava Čtvrťka Jičín & Město Miletín & Prochroviny

Jméno nominovaného:	Adresa (Email, telefon):
Zdůvodnění: označte druh nominace: ☐ kulturní počín roku 2010 ☐ dlouhodobé zásluhy (nejméně 5 let činnosti)	
Navrhovatel jméno:	Adresa (Email, telefon):